

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XI II Ч. 12 ГРУДЕНЬ — 1985 — DECEMBER NO. 12 VOL. XLII

ЗМІСТ

Різдвяні привіти	1
Чи вміємо відтворити настрій Різдва?	2
П. Бак. Різдво по-новому (переклад Л. Коленської)	3
І. Чайківська. "Щедрик"	6
Х. Годів-Юзич. Калейдоскоп жіночого життя	7
Наші Градуантки	8
Б. Цимбалістий. "Не роби другому того, що тобі немиле"	9
Конкурс на стипендію з фонду СУА ім. Еви Сташків	11
УМ: М. Савчак. Вісті з Українського Музею	12
Пожертви	38
Вісті з Централі:	14
Стипендійна Акція СУА	15
Фонд ім. О. Лотоцької	15
На організаційні теми: Л. Крамарчук. Провідник	17
Конкурс фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих	18
М. Коломиєць. "Садочок казок"	19
Ой коляда колядиця	20
СФУЖО	21
Що читати? О.Ю. Копач. У четвертому вимірі	24
Х. Навроцька. Практичні поради	24
Our Life: L. Kostenko. Stars	25
M. Baczyński. Lost	26
"That's Not My Job"	27
Members-at-Large. A special welcome!	28
Ukrainian Museum — Winners of the Lottery	28
News from UNWLA Headquarters	29
H. Kluchko. Discover the Variety of Ukrainian Embroidery	30
Cook's Corner. Smoked Salmon Tart, Spinach/Veg. Quiche	31
Our Life Subject Index for 1985	44
Х. Навроцька. Наше харчування	32
Хроніка. Округа Нью-Джерсі	33
Річні збори	35
Допис Округи	36
На Пресовий фонд	39
Показчик до XLII річника (1985 р.)	40
Посмертна згадка	обкл.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003 Редактор Ольга Лісківська
Tel. (212) 533-4646 Tel. (212) 674-5508

Український Музей — 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003 Tel. (212) 228-0110

Редактор — Ольга Лісківська
Редактор "Our Life" — Марта Бачинська
Мовна редакція — Наталя Ливицька-Холодна

На обкладинці: Різдвяна картка. Лев, 1977
Cover: Christmas card. Lev, 1977

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

Copyright 1983 Ukrainian National Women's League of America, Inc.
International Copyright Secured — All Rights Reserved

Published in U.S.A.

ЕКЗЕКУТИВА

Іванна Рожанковська	— голова
Марія Томоруг	— 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця для справ зв'язків
	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Іванна Ратич	— фінансова секретарка
Ірена Куровицька	— вільний член
Марія Радович	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Любов Волинець	— музейно-мистецька
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Анна Максимович	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Надія Савчук	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ольга Тритяк	— Нью Джерсі
Тетяна Сіпецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Евстахія Матвієнко	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Анна Сафіян	
Ольга Літелло	— заступниця
Леся Гой	— заступниця

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

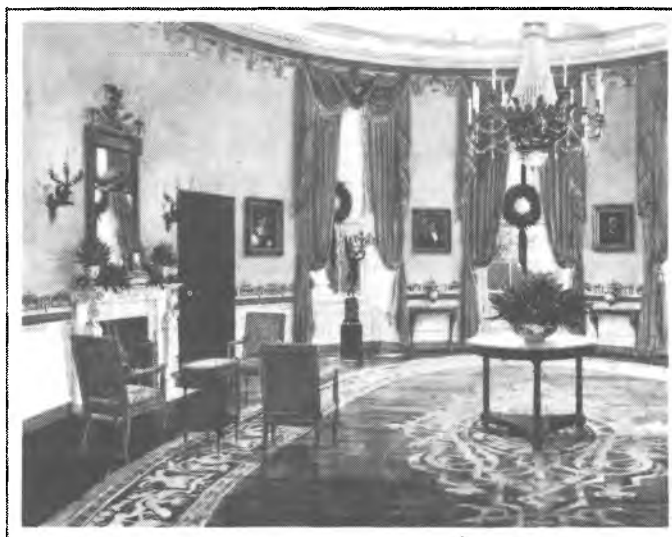
Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2.
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Munchen 5, Rumfordstr. 21

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!
ВІТАЄМО ГОЛОВУ СФУЖО — МАРІЮ КВІТКОВСЬКУ
ПОЧЕСНУ ГОЛОВУ СУА — ЛІДІЮ БУРАЧИНСЬКУ
ЧЛЕНІВ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
ЗЕМЛЯКІВ В УКРАЇНІ ТА ПО ЦІЛОМУ СВІТІ
БАЖАЄМО ВСІМ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я І СИЛЬНОЇ ВІРИ!

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

*The President and Mrs. Reagan
extend to you their warmest wishes
during the holiday season
and throughout the coming year.*

1985

*Голова СУА Іванна Рожанковська отримала картку з різдвяним привітом від президента США Рональда Регана та його дружини Ненсі.
Ivanna Rozankowsky, president of UNWLA received a Christmas card and holiday greetings from the president of U.S.A. Ronald Reagan and his wife Nancy.*

Чи вміємо відтворити настрій Різдва?

Здавалося б, зовсім не важко створити святковий радісний різдвяний настрій, коли докочало все вам про нього пригадує, від яскравих кольорових світел на вулицях міста до переповнених крамниць перед якими стоять традиційні "Санта Клоси", що збирають пожертви для бідних, по через безперестанний спів колядок.

Але звичайно усі ці зовнішні ознаки наближення Різдва Свят викликають у нас лише неспокій і щораз більший поспіх, бо дні тікають, а ми ніяк не готові з усіма закупками, приготуваннями й плянами на святкові дні. Нас огортає паніка, що ми напевно не встигнемо, що доведеться ще в останній хвилині щось приготувати, кінчати і у висліді знаємо вже задовго перед святами, що будемо їх зустрічати перевтомлені, схвильовані з єдиним бажанням простягнути в ліжку втомлені ноги й виспатися досхочу.

Чи не так тепер виглядає на практиці наш різдвяний час? При тому, ми тепер, де б не жили, мусимо відзначити свята подвійно — бо вже і більшість наших церков святкує за новим стилем так само, як і наші знайомі американці та наші мішані родини й ціле оточення. Але ми таки ще не можемо приймати "нашого" Різдва зовсім байдуже і так чи інакше хочемо святкувати також його.

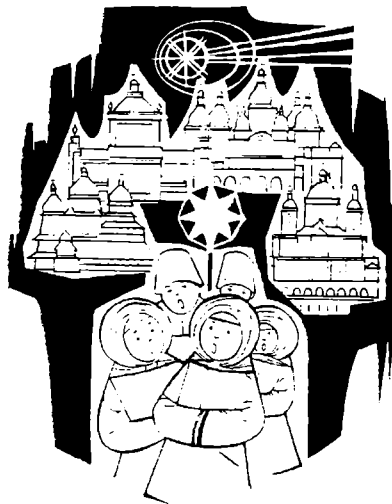
Це витворює у наших почуваннях неспокій, якийсь внутрішній хаос, який ніяк не дозволяє нам вітати народження Христа так, як це повинно бути.

А при тому, немає де правди діти, щораз менше в нашій спільноті матерів або бабунь, які пригадують "як це було колись в Україні". Більшість із теперішніх матерів і дружин, які незважаючи на т.зв. "звільнення жінок", таки найбільше уміють і сьогодні викликати настрій в родині та улаштувати все за прийнятою традицією, це вже ті, які пригадують з дитинства Різдва Свята, якщо не з дому то вже в переселенчих таборах. На нових місцях поселення найбільше дивувало й вражало те, що наше Різдво доводилося святкувати тоді, коли все оточення давно його відсвяткувало, а на вулицях лежали, викинені ялинки.

Професійна праця, громадські обов'язки, мішані родини — все це ніяк не допомагає, щоб легко відтворити такий Свят Вечір, як його знає українська народня традиція і як про нього пишуть чи розказують.

І тому, коли вам з усіх боків бажать "Веселих Свят", коли з кожного радієвого і телевізійного голосника ллється "джінгел беллс" чи інша колядка, а в українській пресі пишуть знов про скрипучий сніг під ногами, дідух під стіною і першу зірку над селом — ви стаєте на роздоріжжю і не знаєте як передати Вашим найближчим цей так потрібний настрій Різдва Свят.

Треба великого зусилля, щоб це зробити — але воно можливе, коли вам це справді вдасться, це принесе більше задоволення, як усі подарунки, часто випадкові і усі святкові прийняття, які не додають нічого нового або гарного у ваше життя.

РІЗДВО ПО-НОВОМУ

Мері Бернетт замкнула свою чекову книжечку й поглянула на суму, записану в нотатнику. Їй ніяк не хотілося вірити, що в банку підсумували все як слід, хоча зіставлення цифр було, як завжди, аж до болю бездоганне, але й баянс, як завжди, був теж до неймовірності... мінімальний. І це саме сьогодні, коли вже на обрії ясніли Різдвяні Свята, виглянула перед нею невмолима дійсність оцього жалюгідного баянсу. А тут ще й вони: п'ятеро дітей і Адам, її чоловік та їхній батько. Останнім часом іноді вона була навіть дещо збентежена, коли чужі їй люди зустрічали запитом:

— Скільки у вас дітей?

— П'ятеро — дві дівчинки й три хлопці.

— П'ятеро — вигук незнайомих був не то докоро, не то співчуттям.

Проте, коли вона часом й думала про це, їй і в голову не приходило, без кого із цих дітей вона могла б обійтися. Усі вони були їй любі й дуже потрібні. Бож і як було їй бути без тринадцятирічної Рут, дванадцятирічного Бука, чи десятирічної Пенні, або двох її хлопців — Джиммі й Джека? Хіба вони їх "плянували"? І ні й так. Тобто — вона й Адам ніколи з певністю не твердили, що в них буде їх двоє, троє, четверо, або й більше. А сьогодні... сьогодні, не зважаючи на весь отой галас про перенаселення, вони вважали, що це не є нічим ділом — скільки в них повинно бути дітей. І лиш тоді, коли їй доводилось дивитися на баянс готівки в банку, вона говорила собі: "Добре, що я принаймні знову не вагітна!"

Адам добре справлявся із своєю працею на становищі молодшого виконавчого урядовця у великій нафтовій промисловій корпорації. Він із подиву гідною швидкістю здобув цю високу позицію. Та цього року, кілька днів тому, він сказав:

— На ці Різдвяні Свята ти краще надто не розганяйся із подарунками. Вправді, моя праця виглядає постійна, але в деяких фірмах звільняють людей з праці.

Це вперше почула вона від нього таку пересторогу, і в цій хвилині вона з цього прекрасно здавала собі справу. Правда, вона безмежно вірила в його блискучі здібності, його талант, у вдачу, якій можна беззастережно довіряти, тоді якже будь-яка фірма хотіла б його позбутися. Але...

І заховавши чекову книжечку, вона зідхнула, поклавши її на видноті, щоб добре її бачити, заки знову виписуватиме чек.

Про це вона нічого не згадувала Адамові, коли він, як звичайно цими днями бувало, прийшов пізно

додому на вечерю. Він заробляв на прожиток їх усіх і більше він їй не міг дати, отже це вже було її справою як "пов'язати кінці". І як завжди, під її керівництвом вечір пройшов гладко й приємно. Після вечері Адам, перейшовши до вітальні та взявши зі столика технічно-торговельний журнал, простягнувся на весь високий і дебелий свій ріст у зеленому оксамитовому фотелі. Цей фотель, який можна було розкладати; Мері купила йому минулого Різдва.

— Ох, як я завжди мрію, щоб нарешті опинитись у цьому кріслі! — крикнув він увесь потонувши в ньому.

Мері нахилила лампу так, щоб світила йому просто на сторінку, поцілувала його в щоку й пішла до окремої кімнати, щоб закінчити своє прасування. Діти засіли довкола кухонного стола, пригтовляючи шкільні завдання, а двоє хлопців, принесли кредки й книжки до кольорування.

Стоячи за дошкою від прасування, яке вона мусіла робити принаймні двічі в тиждень, Мері зажурилася, думаючи як їй для цих чудових дітей справити Різдвяні Свята. Та чиж вони були настільки дорослі, щоб це зрозуміти, навіть Рут... яка попереднього дня згадала про нове пальто, можливо з... хутряним коміром? Їхнє життя, як і більшості дітей в Америці, було безтурботне. І хоча вона сама й не вбиралась на зразок американських снобів, проте завжди хотіла, щоб її діти зодягались як і всі інші в цій околиці. Вони мешкали тут так довго, як сягала пам'ять її дітей. Можливо, вони настільки ще не зрілі, щоб зрозуміти вимоги й нестабільність фірми їх батька. Можливо, й вона сама вповні не розуміє усієї відповідальності, що лежить на Адамових плечах! Але як можна змусити дітей бути зрілими? Чи їхня зрілість має зростати впоряд із їхнім фізичним ростом. Чи...

Раптом думки її обірвались. З кухні до неї донісся відгомін суперечки і, поклавши праску, вона стала прислухатися. Говорила Рут; її молодий дзвінкий голос звучав дуже рішучо.

— А я тобі кажу, що я залишила свою калитку на підвіконні, коли сьогодні повернулася зі школи!

— Ти знаєш про це, що ти не... повинна. — Обізвався срібlistий голосок Пенні.

— Ти ж ніколи не ховаєш речей на місце, як це тобі каже робити мама. — Це був великий Брук.

— Замкни свого рота! — грубо кинула йому Рут.

Мері Бернетт уже зробила крок у напрямі кухні, і... затрималася. Ні! Це їхня справа. І це правда, що Рут, не слухаючись її, залишала калитку де попадало, найчастіше на підвіконні.

— Джиммі, це ти її узяв, — сказала Рут.
— Ні, я її не брав! — у Джиммі була палка, заго-
ниста вдача.

— І не я, — якось неуважливо сказав Джек; він
був завжди чимось зайнятий, — він хлопчина з ду-
шею мистця, який постійно жив у своєму власному
окремому світі. — І... — задумуючись, продовжував
він, — гляньте, я намалював свого слоника рожевим!

— Ніде на світі немає рожевого слона, —
роздратовано сказала Рут.

— А мені байдуже чи такий є чи ні, — відповів
Джек, — мій є рожевий, саме такий, як я його нама-
лював.

— А я вам кажу, — заявила Рут, — що доки, він
або вона, не скажуть мені, де є моя калитка, ніхто не
посміє відійти від столу. У ній було п'ять доларів, їх
мені вислала моя бабуня на мої уродини, правда...
майже п'ять. Я видала десять центів у школі на чере-
шневий пиріжок під час полуденкової перерви і я йо-
го ще не з'їла.

— Де цей пиріжок? — раптом поцікавився
Джиммі.

— У холодильні, — відповіла Рут. — Заки ще піду
спати, я його з'їм. Отже ... де моя калитка?

Мовчанка тривала довго... задовго, щоб молоді
могли витримати, і Рут її перервала:

— Отже діти! Я подарую черешневий пиріжок
тому, що знайде мою калитку.

Почувся загальний тупіт ніг, що, залишивши кух-
ню, вихром помчались почерез хату. Усміхнувшись,
Мері знову взяла праску: "Мудра Рут!" Та вона ще не
встигла пропрасувати манжет на рукавці сорочки,
коли почувся голос Джиммі:

— Я знайшов її, я... знайшов її! Вгадай де?! Вона
була у вітальні під кальорифером!

— Дай мені її сюди, — сказала Рут, — хай по-
дивлюсь чи там є і дрібні гроші.

Вона відчинила калитку ... залягла занепокоєна
мовчанка. Діти... чекали.

— У ній є лиш чотири долари, — сказала Рут, —
тут немає дрібних.

Дзвінкий голосок Пенні пояснював:

— Ах тепер я вже знаю, чому Джиммина бляша-
на пушка на гроші повна грошей.

— Ох, добре, вже... добре, — розжалено бурмо-
тів Джиммі. — Яка... скупа... Я піду й принесу.

І знову Мері підійшла до кухонних дверей, щоб
встрянути в їхню розмову. "Адже Джиммі взяв гроші
з калитки, хай з... будь-якої калитки!" Та знову зупи-
нилася. "Хай дізнаюсь до якої міри вони зрілі".

Тиша. Рут рахувала дрібні. Тоді проголосила:

— Тут уже є все.

— А тепер я дістану черешневий пиріжок, —
орядувано сказав Джиммі.

— А я думаю, що він тобі не належиться, — рі-
шучо сказав Брук. — Ти вкрав гроші. Це було б не-
справедливо.

— Так. Це погано, — погодилась Пенні.

— Тепер мій слоник є... увесь рожевий, — роз-
мріяно сказав Джек.

Рут не обзивалася. Мері-мати чекала. "Ні, вона
не буде втручатись — тепер вони якраз роздумують
над цією справою, а коли вони над чимось думають,
— це значить, ростуть".

— А все таки, — і Рут поринула в задуму, — я
повинна зробити це, що обіцяла. Те що Джиммі зро-
бив — це його діло. А що я зроблю — це вже моя
справа. Перш усього я повинна була покласти калитку
на місце.

Настала мовчанка. І Мері почула, що двері холо-
дільні відчинилися.

— Тут — черешневий пиріжок, — сказала Рут.

— Дякую, Руті, але... — почав Джиммі й голос
йому заломався. Тоді знову настала мовчанка, але
дуже коротка. — Я думаю...

Він вагався: адже черешневий пиріжок — це йо-
го улюблені ласощі. Але потім він таки продовжував
говорити з усією... хоробрістю:

— Думаю, що я повинен кожному з вас дати по
кускові... це за кару, що взяв гроші з калитки й по-
клав у мою пушку гроші.

І він це, мабуть, зробив, бо після короткої мов-
чанки голос Джиммі прозвучав сумно:

— Усе таки... децю залишилось.

— Більшість з нього залишилось, — сказала Рут.
— Бож усі взяли з нього по дуже маленькому кусоч-
кові... а я не візьму нічого, бо весь я віддала вам.

— Це особливо смачний пиріжок, — ласкаво
сказав Джиммі.

Аж тепер, на місце усієї цієї події, ввійшла, всмі-
хаючись, Мері:

— Отже, — радісно сказала вона, — а тепер моя
черга. О ні, не на черешневий пиріжок... ох, ні. Я ба-
чу... Джиммі, що він увесь зник... Але я все чула й
дуже з вас усіх горда. І думаю, що ви вже готові до
того, щоб перевести в життя одну ідею. Правда, я
того не була певна аж до цієї хвилини. Але ви так...
мудро вирішили справу цього черешневого пиріжка,
що тепер я хочу вас попросити, придумати, як по-
новому святкувати Різдво.

Тоді сівши при столі, вона сказала, що цього ро-
ку у них немає багато грошей. Таке життя... змінли-
ве: одного року добре, — а — другого, можливо не
так уже добре. А Різдво завжди було однакове. Були
гроші — чи ні воно приходило незмінно, рік у рік.

— Отже, кожний з нас нехай подумає, що озна-
чають Різдвяні Свята. Джек, тепер, коли твій слоник
рожевий від самого кінчика хвоста, ми почнемо від
тебе. Ну, скажи, нам, що означає Різдво?

— Святого Миколая, — відповів Джек, малюючи
зелену траву під його рожевим слоником.

— Це дурне! — сказав Джиммі. — Святий Мико-
лай — це казка історія. Я думаю, що Різдво озна-
чає... подарунки.

— О, ні, осяяну світлами ялинку, — сказала Пен-
ні.

— Різні розваги, — сказав Брук, — без школи..., індик..., сливковий пудинг, — нові книжки та гри.

— День народження, — сказала Рут. — Народження Ісуса, чудова різдвяна музика, гілка омели вдома й весь день — усі разом. І різдвяні прийняття і...новий одяг, наприклад, пальто, — і, всміхаючись, на хвилину вона замовкла. А може з ...хутряним коміром.

— У вас на думці Різдво, яке у нас завжди було, — сказала їм Мері. А так, подумайте як святкувати інакше —, зовсім нові й... інакші Свята... Очевидно, що ми один одному принесемо подарунки, я непевна, Руті, щодо пальта з хутряним коміром, цього року принаймні може ні. Та побачимо. Ви всі тут придумали, що в той час будете робити й що дістанете. Але моїм бажанням було б, щоб ви комусь принесли такий подарунок, якого не можна купити за гроші, щось, що буде частинкою вас. Це саме й буде те, що Ісус подарував нам — Себе. Здається, Він ніколи не мав гроші. У нього була лиш Його любов, Його сила та турбота про інших, а властиво про всіх людей. Він перш усього ніс допомогу безборонним... Тому, запитаю я вас, що, наприклад, вчинив би Він, живучи сьогодні у нашому містечку?

Переглянувшись поміж собою, діти вдивлялися в неї, сповнені глибокої і напруженої задуми, стараючись вловити оте духове внутрішнє значення, яке мали її слова. Поза кухонними вікнами почали злітати на землю сніжинки. Сніг той мав прийти разом з морозним подувом з північного сходу.

— Наприклад... якби я вранці на доріжці перед хатою старенької пані Томсон відмів сніг, — сказав Брук.

— Брук, але ти знаєш, як ти любиш ... висиплятися, — докинула Пенні.

— А може він не завжди муситиме це робити, тільки на Різдво, - піддав думку Джиммі.

— Який хосен з цього?, — запитала Рут. Якщо хтось хоче дійсно зробити щось доброго, він мусить дотримати слова.

— Слушно, — сказала Мері. — Це так, начебто приобіцяти черешневий пиріжок.

Брук засміявся:

— Добре... хай це буде мій різдвяний подарунок. Починаю завтра! Чи мені треба про це сказати пані Томсон?

— Минулого року ми їй вислали вазоник пойнсетти. Та на мою думку, цьогорічний подарунок більше їй припаде до вподоби, — сказала Мері. Бувши в її віці я ним була б дуже вдоволена.

— А я від сьогодні ... завжди буду прасувати мій одяг, — враз заговорила Рут.

— Це є подарунок *мені* від тебе, — сказала Мері. Дякую тобі, моя дорогенька. — Хоч Рут уже була доросла, але завжди була забутлива, надмірно химерна і часто спізнювалась. І це поміж ними двома створювало постійний конфлікт.

— А я не ховатиму моїх черевиків і мої речі під великим фотелем у вітальні... чи будь-де інде... — сказав

Джиммі, — Я їх завжди відноситиму на місце, так що і я знатиму, де вони знаходяться і ніхто вже не шукатиме за ними.

— Якую *тобі*, Джиммі, — сказала його мати. — Це буде велика поміч нам усім.

— А я допоможу пані Джексон з її дитинкою, аж доки не загоїться її спалена рука, — сказала Пенні. Пані Джексон була їхньою сусідкою. Її дитина щойно вчилася ходити й часто залазила якраз туди, де не потрібно.

— Це є справжній різдвяний дарунок, — сказала Мері.

— А я... — сказав Джек, я думаю, що буду завжди.. завжди... завжди, робити те, що мені скаже тато, а саме, ... годувати нашого собаку і наливати в його миску води.

— *Це* дуже втішить твого тата, — сказала Мері. Тоді вона продовжувала ніжно:

— Тепер у вас вже зродилася ідея, у всіх вас — і ви вже зрозуміли, що ви можете зробити. І коли захочете обдарувати інших, ви завжди подумаете, що можете від себе дати. Певно, що іноді на те, щоб будь-що купити вам потрібно буде грошей, а це ви можете зробити, працюючи, — віддаючи свій час і силу.

— Або, — сказала Рут, — ці гроші, що їх мені дала бабуня, я можу використати *це*, щоб татусеві купити нові капці... чи ти, мамо, *бачила* ці капці? Та ж вони ледве *тримаються ніг!* Вправді я задумула придбати собі срібний браслет, не з... справжнього срібла, але тепер думаю...

— Оце і є власне значення дарування, відмовляючи в чомусь собі. Тоді ваш подарунок стає приємніший від того, що хтось вам подарує.

А потім, на хвилину, всі замовкли. Нова істина ставала часткою їхнього життя, в нього ввійшов новий вимір, нове зерно засіялось у винограднику їхньої душі. Вони — діти — були більш зрілі, ніж вона припускала. Отже, вона була супроти них несправедлива. Від себе вона теж мала для них подарунок: від цієї хвилини спільно поділяти з ними всі привілеї відповідальності.

Серед цієї тиші ввійшов Адам:

Де ж ви всі піділися? — допитувався він. — В хаті стало так тихо, що я аж заснув.

— Я вдоволена, що ти спав, ти виглядав дуже втомлено, — сказала Мері.

І тоді вона зовсім звичайно пояснила йому про ці інакші — справжні дари, що їх можна комусь принести на Різдвяні Свята. — Правда, вони для нас є новим поняттям, — а так... воно таке давнє як саме Різдво.

Адам поважно послухався її словам.

Гаразд, — сказав він рішучо. — Хочу вас перестерегти: ніколи не давайте дарунків, які опісля думаєте одібрати.

— Що ти цим хочеш сказати, тату, — запитав Брук. — У цій хвилині він не виглядав на своїх дванадцять років, а куди молодше.

"ЩЕДРИК"

Автор "Щедрика" є визначний музичний діяч і композитор Микола Леонтович (1877-1921). Творчість Леонтовича відіграла значну роль в розвої українського хорового мистецтва. Його твори включалися до репертуарів найкращих хорових ансамблів і здобули високу оцінку фахової критики та широку популярність навіть за межами України.

"Щедрик" був уперше виконаний у Києві 1916 р. хором під керівництвом Олександра Кошиця.

Щедрівку, на відміну від колядки, традиційно співали в надвечер'я Нового Року, а в інших частинах України, напередодні Йордану, у Щедрий Вечір.

Згідно з старовинним українським повір'ям, домашні тварини одержують під час різдвяних святкувань дар говорити людською мовою. У "Щедрику", наділена людським голосом ластівка, приносить господареві дому побажання і запевнення щасливого року.

І та весела й доброзичлива ластівка перелетіла з-під стріхи української хати до західної Європи, а згодом до Америки.

Український Національний Хор під диригентурою геніального диригента, композитора й етнографа Олександра Кошиця*, виконував "Щедрика" у своєму репертуарі під час мистецького турне, в Америці виконав його у 1922 р.

У такому вигляді, як його співав хор Кошиця, "Щедрик" здобув популярність в США, у Франції, Англії і дочекався численних, вдалих і менше вдалих, переробок.

1936 року Пітер Вілговський (1902-1978), захоплений українським "Щедриком", створив англійську версію його. Це не переклад тексту, але в англійській версії автор зберіг мелодію-радісний і щасливий настрій української щедрівки, зазначаючи український різдвяний характер твору та називаючи його автора Миколу Леонтовича. "Коляда дзвонів" (*Carol of the Bells*) здобула в Америці не меншу популярність як "Щедрик" на українській землі.

Про Пітера Вілговського можна сказати, що він музикант, диригент і якийсь час асистент Тосканіні; він російського походження і в російській ортографії — Петр Іосифович Ольховський.

Микола Леонтович — Mykola Leontovych

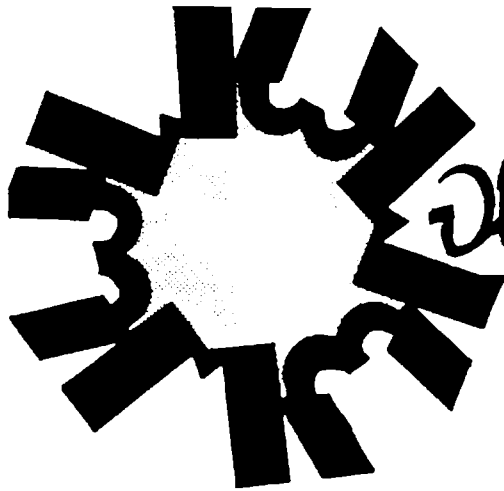

Пітер Вілговський (з 1930 років) автор американської перерібки "Щедрик".

Peter Vilhovsky (in the 1930's) author of American adaptation of M. Leontovych's "Shedryk".

*Олександр Кошиць: "Спогади" Том 1-11, 1947-1948; "З піснею через світ", 1952 р.

Цю розвідку приготовлено на підставі опрацьованих Романом Савицьким матеріалів і за дозволом автора.

КАЛЕНДАР СКОТ Жіночого Життя

УПОРЯДУВАЛА ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

США

• *Вашінгтон.* Національний пресовий клуб, який колись не допускав журналісток до своєї організації відзначив 22-го жовтня вашінгтонських кореспонденток і представниць преси. З нагоди цих відзначень програмовий комітет приготував огляд історії журналісток акредитованих Конгресом. Подані відомості цікаві — в 1874 році зареєстровано 11 жінок, як кореспондентки, а десять років пізніше жінкам цілковито заборонено працювати репортерами в Конгресі. Сучасні дані свідчать про зміни — тепер 25% акредитованих Конгресом кореспондентів — жінки (значить, що серед 1,143 журналістів 280 це жінки). Здебільшого, жінки — журналістки у Вашингтоні до Другої світової війни мали право подавати тільки новини легкого жанру н.п. про весілля або забави. В теперішній час жінки доповідають про події в Білому Домі, Верховному Суді та про економічну політику.

• *Нью-Йорк (5-го листопада 1985).* Морін Реген радила Об'єднаним Націям збільшити кількість жінок-працівників на вищих і впливових посадах у своїй системі. Переважна більшість жінок виконує в ООН секретарсько-канцелярську або службову працю. Серед Асистентів Генерального Секретаріату є тільки 4 жінки, а в Генеральному під-Секретаріаті, де є яких 27 осіб, нема жадної жінки. Таким чином, починаючи від себе, Об'єднані Нації можуть конкретно допомогти в справі поліпшення становища жінки в світі.

М. Реген висловлювала свої спостереження під час нарад комітету ООН, який займається справами соціальними, гуманітарними та культурними. Комітет розглядає способи здійснення рекомендацій жіночої конференції ООН, яка відбулася в Найробі минулого липня. Завершуючи свою працю конферен-

ція приготувала документ т.зв. "Forward Looking Strategies", в якому було намічено напрями праці в змаганні до рівноправності до року 2000.

• Марійка Гура інженер Директорату систем технологічної обслуги військового летунства вибрана "Жінкою року" за її діяльну участь у жіночих справах та за творчий осяг. Від 1981-го до 1983-го року вона була головою жіночого дорадчого комітету. Тепер займає становище віце-президента жінок, що працюють на федеральних постах. Інж. М. Гура здобула початкову освіту в Ньюарку в парафіяльній школі св. Івана Хрестителя, а вищі студії закінчила в Пенсильванському штатовому університеті.

• 1984 році Біллі Джін Кінг непересічна теністка, що була чемпіоном Вімблѐтону 20 разів, перестала брати активну участь у тенісових змаганнях, зосереджуючи свою увагу на новій посаді — комісара тенісової ліги. Це вперше в Америці жінка стоїть на чолі тенісової Ліги.

ЄВРОПА

• Вершинна конференція в Женеві скінчилася без великих несподіванок. Цікаво спостерігати, як преса зосереджувала велику увагу на дружин вождів США й СРСР: Ненсі Реген і Раїсу Горбачову. В нещодавньому минулому роля дружини советських вождів була дещо скромніша, порівнюючи з дружинами інших вождів і президентів. Переважно вони лишалися незнані, взагалі їм не створювали реклами.

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Марта Кушнір закінчила медичні студії в Гвадалягарському університеті, а 8-го червня отримала диплом доктора медицини. Марта народилась в Нью-Йорку в родині д-ра Юрія і Віри Кушнір. Ходила до початкової школи Елізабет Сімон в Нью-Йорку потім вчилася у католицькій середній школі Сейнт Урсула. Українознавчі науки кінчила в школі при парафії св. Михайла в Йонкерсі, Н.Й. 1981 року скінчила передмедичні студії в Мангеттен коледжі, де дістала бакалавра з біології. Вступила на медичний факультет при Автономному університеті в Гвадалегара, Мехіко. д-р М. Кушнір відбуває однорічну лікарську практику в шпиталі Фремінгем Юніон в Бостоні. Марта — активна пластунка, яка належить до пластового куреня "Ті, що греблі рвуть".

Людослава Віра Штогрин закінчила студії фармацевтики в Мічіганському університеті в Енн Арбор, досягнувши ступінь доктора фармацевтики. Людослава народжена 1961 р. є дочкою Евстасії і професора Дмитра Штогринів. Початкову і середню школу закінчила в Шампейн, Ілліной. В Іллінойському університеті в Урбана-Шампейн вчилася на передмедичних курсах. Після двох років, вона була прийнята Фармацевтичною Школою Мічіганського університету, де вибрала шістьрічну програму для одержання докторату. Завершивши успішно студії, д-р Л. Штогрин прийняла працю у фірмі "Ворнер Ламберт" у Морріс Плейнс, Нью-Джерзі, де працює як науковець-дослідник.

Людослава належала до СУМ-у, брала активну участь в місцевій Українській Студентській громаді при Іллінойському університеті й є членкою "Трай Сіґма сорориті".

"НЕ РОБИ ДРУГОМУ ТОГО, ЩО ТОБІ НЕМИЛЕ"

Під таким заголовком "Нови Дзєнник", ньюйоркська-польська газета, помістила (1-го й 2-го жовтня 1985 р.) передрук довшої статті з польського-краківського журналу "Жице Літерацьке". Оригінальний заголовок статті, яка з'явилась в цьому журналі 18-го серпня 1985 р. був "Ким був Никифор". Автор її — Миколай Сівіцкі.

Головною темою статті є критика тих польських авторів, зокрема Анджея Банаха, які вважають Никифора польським мистцем. Це є переконлива й палка оборона українського походження мистця.

У вступній замітці до передруку газета "Нови Дзєнник" вказує на документальну вартість цієї статті для всіх, що цікавляться культурним життям в Польщі. Там же "не часто появляються матеріали, писані таким завзяттям, допитливістю, пристрасстю і так талановито".

Варто поінформувати докладніше читачів "Нашого Життя" зі змістом цієї знаменної статті, бо вона повинна допомогти Українському Музеєві в Нью-Йорку в плянах повернути Никифора в ряди українських мистців і таким чином змінити думку західних мистецтвознавців, які вважають його польським.

М. Сівіцкі на вступі признає, що А. Банах, "давній опікун майстра з Криниці" вміє багато разів говорити те саме, не повторюючись, говорить захоплююче, гарним стилем, зі знанням мистецтва й правильною характеристикою мистця, маючи до того талант вільно і живо оповідати. "Хотілося б сказати — пише автор — що нещасний маляр мав щастя зустріти ерудита, який зумів відкрити талант, оцінити його, показати його в краю й у світі і що найважливіше зробити з прошака нормальну людину та врятувати його від передчасної смерті".

Проте коли приглянутися ближче — стверджує далі автор — можна переконатися, що Банах не був першим, хто "відкрив" талант Никифора, а його опіка над ним не завжди виходила з гуманітарних міркувань. Автор нагадує читачам, що Никифор був лемком, отож був українцем. А. Банах представляє його як поляка. Ця тенденція привласнити нашого мистця не виявилася зразу. В першій книжці про Никифора ("Никифор, майстер з Криниці", 1957) польський автор не згадує походження Никифора, проте натякає про його — "рідні церкви". В другій книжці ("Пам'ятка з Криниці" 1959) він знову натяком згадує, що він жив "між лемками... між своїми почувався краще" і ходив до костела. А Банах вважає, що Никифор змінив віровизнання. М. Сівіцкі пояснює

*Никифор перед Церквою.
Nikifor (of Krynica) in front of a church*

читачам, що після виселення лемків церкву переробили на костел, але Никифор про те нічого не знав і далі ходив до тієї самої святині. "Стається чудо — пише іронічно автор — через відвідини костелів міняється віровизнання героя, але він цього не знає". На виставці праць Никифора в Парижі в 1959 р. його представлено вже як поляка.

В 1966-ому році в третій своїй книжці "Історія Никифора" А. Банах пробує сфабрикувати докази на принаймні півпольське походження Никифора. Він пише, що Никифор ходив до церкви, був православним (в дійсності греко-католиком), отож на половину був лемком, а батько його був поляк, що працював помічником кухаря. Тут знову Сівіцкі пояснює, що Никифора польська влада виселила як українця, мабуть не беручи до уваги його нібито "півпольське" походження. В четвертій книжці Банах подає, що матір'ю Никифора була Марія Деревняк, а

батьком нешлюбної дитини (Никифора) був один з гостей, маляр "Т", якого образи знаходяться в каплиці в парку й колишній церкві Долішній в Криниці. Отож якщо образи того маляра були в церкві, він не міг бути поляком — закінчує Сівіцькі. А. Банах однак такого висновку не робить.

Автор статті дотепно інтерпретує намагання Банаха бачити типові риси польської духовости в картинах Никифора. "Сумний польський погляд на світ, трагедія вразливості, польський характер його жалю свідчать, що Никифор скінчив школу польського життя... В усьому світі малюють краєвиди й акти. Але краєвиди польські й польські дівчата є інші"... На польських образах є польські тіні, які можуть виявитися блиском... Польською є його розповідність, нахил до жалю, до спогадів, до мрій". Далі Банах подає цілу низку рис, які споріднюють творчість Никифора з польським мистецтвом "їх наївність, безпосередність, спонтанність, конкретність, традиційність, спрощення форм, перевага гістеричних рис в польському суспільстві і певна психічна незрілість, дика мішанина насильства, граціозности й ласкавости". На це Сівіцькі іронічно зауважує: "нехай хтось скаже, що Никифор не є поляком".

А. Банах писав, що Никифор уродився на границі між Сходом і Заходом, пережив дві війни, зазнав насильства ворога. Після Другої світової війни був виселений. З великою відвагою М. Сівіцькі запитує, хто був тим ворогом, що вчинив насильство, що виселив Никифора.

А. Банах взагалі ігнорує, що Никифором цікавилися також українці, писали про нього, виставляли його твори. Никифора відкрив український мистець Роман Турин ще в 1931 році заопікувався ним, вислав низку його картин на виставку українських, французьких та італійських малярів у Парижі в 1932 р. На виставці малярів самоуків в 1938, що її влаштувала у Львові Асоціація Незалежних Українських

На проході. 1967

Going for a walk.

Мистців було виставлено 105 праць Никифора. Виставки творів Никифора відбувалися також після війни в підсоветській Україні. Про нього багато писала українська преса в Україні, в Польщі і на заході. Ніхто не ставив під сумнів його українське походження. М. Сівіцькі наводить довшу цитату з монографії Вадима Лесича про Никифора, яка появилася в 1971 році.

Все це А. Банах ігнорує і якщо прямо і ясно не пише про польське походження Никифора, поширює всякі легенди про його зміну віровизнання (тобто національності) та про його півпольське походження.

Під кінець своєї статті М. Сівіцькі висловлює сумнів чи така робота є прислугою для Польщі і Никифора, бо ж відоме є народне прислів'я "не роби другому того, що тобі немиле".

* * *

На домагання А. Банаха та інших польських авторів присвоїти собі Никифора, наш видатний поет і літературний критик Вадим Лесич зареагував в дуже конструктивний спосіб, а саме, почав купувати його твори й написав студію про Никифора, на яку по-

Фантастична архітектура. 1962

Fantastic architecture.

кликається, між іншим, автор з Польщі. Після його смерті Український Музей придбав цю колекцію картин і рисунків (43 акварелі і 55 рисунків), оформлює їх в пересувну виставку, яка буде показувана в різних американських і канадських музеях.

Хоч грошеві ресурси Музею обмежені, зокрема тепер, коли всі зусилля мусять іти на придбання більшого приміщення, Управа УМ вважала своїм обов'язком придбати цю колекцію й продовжувати відвойовувати Никифора від поляків. В каталогах і повідомленнях до преси всюди буде зазначено, що Никифор український мистець. Відважний голос в обороні правди про національність Никифора, що пролунав з Польщі, допоможе Музеєві в тих намаганнях.

Цей глухонімий, неграмотний лемко, для якого єдиним засобом вислову були його рисунки та картини, сьогодні вважається одним з найбільших "наївних" або "примітивних" малярів світу. Ось як оцінюється його мистецтво в енциклопедичному словнику наївних малярів: "Але які це картини! Чисте надхнене мистецтво, яке, без сумніву, є найкращим у Польщі й мабуть найкращим "наївним" мистецтвом в усьому світі".

Примітка: Редакція "Нового Дзєнника" остерігає перед "фальшивими Никифорами". На ньюйоркському ринку появилoся тисячі картин і рисунків нібито Никифора, які не є автентичні.

1. Anatole Jakowsky: Peintres Naifs, a Dictionary of Primitive Painters. Universe Book. N.Y. 1907.

Церква. (Із колекції Українського Музею)
Church. (In the collection of the Ukrainian Museum).

КОНКУРС ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Жюрі VII Наукового Конкурсу Фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих у складі: професор Ярослав Пеленський (голова), професор Зеновія Сохор і професор Олег Федишин одногосно признало нагороди за наступні праці:

Перша нагорода у висоті 1,500.00 дол.:

Senyk, Sophia. *Women's Monasteries in Ukraine and Beiorussia to the Period of Suppressions*. Orientalia Christiana Analecta, No. 222. Rome: Pontificum Institutum Studiorum Orientalium, 1983, 235 pp.

Жіночі монастирі в Україні і Білорусії до часу насильного припинення їхньої діяльності. *Аннали Східного Християнства*, No. 222. Рим: Понтифікальний Інститут східних студій, 1983, 235 стор.

Жюрі признало дві другі нагороди у рівній сумі по 1,000.00 дол.

Друга нагорода (рукопис):

Bohachevsky-Chomiak, Martha, *Feminists Despite Themselves: Women in Ukrainian Community Life, 1884-1939*.

Феміністки всупереч собі самим: Жінки в житті української громади, 1884-1939

Друга нагорода:

Himka, John-Paul, *Socialism in Galicia: The Emergence of Polish Social Democracy and Ukrainian Radicalism (1860-1890)*, Cambridge, MA: Harvard Ukrainian Research Institute, 1983, 244 pp.

Соціалізм у Галичині: Постання польської соціал-демократії та українського радикалізму (1860-1890). Кембрідж, МА: Гарвардський інститут українських студій, 1983, 244 стор.

Ділова Комісія Союзу Українок Америки складає подяку Вельмишановним Членам Жю-

рі за їхній труд і добру волю у доборі наукових праць для відзначень.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРИМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ВІСТІ з УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

• В грудні 1985 р. Український Музей влаштував чотири курси виготовлення прикрас на ялинку. В курсах взяли участь 60 осіб-дітей з трьох шкіл, а то двох американських з Брукліну й св. Юра з Нью-Йорку. Курси пройшли з великим успіхом — діти були дуже зацікавлені та з ентузіазмом працювали. Для прикладу одна з декількох приміток, що їх написали вчительки тих шкіл: "...це був повний насолоди досвід, як для дітей так і для вчителів. Рівень зайняття підходить дуже влучно до віку дітей. Персонал Музею був надзвичайно ввічливий, терпливий і дуже помічний. Чекаємо на нагоду, щоб знову прийти до Музею".

*Д-р Богдан Цимбалістий вітає присутніх.
Dr. Bohdan Cymbalisty greets guests.*

• В неділю, 8-го грудня 1985 р. Музей влаштував в залі Українського Визвольного Фронту традиційне передріздвяне прийняття. Присутніх, членів і прихильників УМ було приблизно 150 осіб. Д-р Богдан Цимбалістий, голова УМ, вітаючи гостей, відкрив вечір та поінформував всіх про те, що УМ закупив на 6-ій вулиці Схід будинок з метою побудувати там просторе приміщення для своїх потреб.

У мистецькій частині вечора взяли участь бандурист Юліан Китастиий, сопрано Святослава Качарай, якій акомпанював на фортепіяні Михайло Лев. Після своїх індивідуальних виступів, вони закінчили програму, співаючи спільно колядки й щедрівки. Після цього, Музей вгощав присутніх традиційними різдвяними стравами, що включали борщ, печені пиріжки, вино, пампушки, медівник і т. п. Вечір закінчено розгратою нагород. Вислід лютерії надруковано в англійській частині цього числа.

*Юліан Китастиий виступає ...
Julian Kytasty performing ...*

*"Ану, хто виграє?" Дівчата витягають льоси.
"Who will be the winner?" Yong girls drawing the lottery stubs.*

ВИСЛІД

У червні 1985 р. проголошено *п'ятий Конкурс* на стипендії з Фонду СУА ім. Еви Сташків. У склад Стипендійної Комісії, яку очолює голова СУА Іванна Рожанковська, входили: Марія Томоруг — заступниця голови, Іванна Ратич — фінансова секретарка, Лідія Черник — референтка суспільної опіки й від 17-го Відділу СУА в Маямі, Фл.: Ірена Ракуш — голова, Люба Кобрин і Соня Микитка — члени.

Стипендійна Комісія рішила, що у виїмкових випадках можна приділити стипендію на доповнення студій в даній професії членці СУА, яка працює в українській установі або в користь української громади. Стипендійна Комісія розглянула два подання, що відповідали вимогам Конкурсу і одногolosно признала стипендію членці 29-го Відділу СУА в Чикаго Оксані Роздольській, у висоті 1,000.00 дол. на продовження студій української літератури й членці 67-го Відділу СУА у Філядельфії Вірі Лащик у висоті 1,000.00 дол. на студії суспільної праці.

К О Н К У Р С

НА СТИПЕНДІЮ З ФОНДУ СУА ІМ. ЕВИ СТАШКІВ

ПРОГОЛОШЕННЯ

Союз Українок Америки проголошує шостий Конкурс на приділення стипендій з повищого фонду в наступних категоріях:

1. На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства і музейництва, які плянують використати знання української мови у професійній праці.

2. На студії для осягнення докторату в ділянках українознавства або порівняльних дослідів у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і т.п., після цього, коли університет апробує тему.

3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до публікації авторитетним видавцем.

4. Стипендійна Комісія може приділити стипендію членці СУА, яка працює в українській установі або в користь української громади, на доповнення студій у її професії.

Висоту стипендій вирішує комісія у кожному окремому випадку. Кваліфікованими кандидатами на стипендії є членки СУА, які вступили до організації принаймі один рік перед внесенням подання про стипендію.

Реченець внесення подання про стипендію **28 лютого 1986 р.** У першій і другій категоріях стипендії будуть призначені на студії в американських і канадських університетах.

У листі необхідно подати на котру категорію стипендії кандидат хоче внести подання.

Про інформації слід звертатися на адресу:

**Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Eva Stashkiw Scholarship Fund
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003**

На знімку (зліва): Ольга Понось, Дарія Менцінська — голова відділу, Іванна Рожанковська — голова СУА та Юлія Терещук.

Left to right: Olla Ponos, Daria Mencinsky (Branch pres.), Ivanna Rozankowska (pres. UNWLA) and Julia Teretscuk.

75-ий Відділ пожертвував на Український Музей

6-го грудня 1985 р. прибули до Канцелярії СУА в Нью-Йорку представниці 75-го Відділу з Мейплвуд, Н.Дж. Передали вони голові І. Рожанковській пожертву в сумі 1000.00 дол. для Українського Музею, це був прибуток з імпрези влаштованої відділом т.зв. "Кабарей-забава". Також слід зазначити, що 75-ий Відділ був перший, який передав свій загальний звіт і список членів за 1985 рік, канцелярій.

Обіжники:

Заступниця голови для культурно-освітніх справ Лідія Гладка приготувала обіжник, в якому пригадала відділам, що в місяці березні відзначаємо вклад жінки в історію і культуру українського народу. Запропонувала, щоб у березні 1986 р. відмітити письменницю Олену Телігу і малярку-скульпторку Аллу Горську. Подала наступні матеріали, про обидвох згаданих жінок-героїнь, які можна одержати в Канцелярії СУА:

ОЛЕНА ТЕЛІГА:

Марія з Бачинських-Донцова — Дещо з життя Олени Теліги; Жмут Споминів.

Осипа Грабовенська — На зов Києва.

Наталія Іщук-Пазуняк — Пам'яті Олени Теліги.

Ірина Падох — Остання постанова Олени Теліги; думки і спомини.

Галина Лашенко — Олена Теліга (стаття з журналу "Свобода") Каменистий Верх; пам'яті Олени Теліги.

Олена Теліга (1907-1942). Стаття з англійської частини "Нашого Життя", лютий 1962.

АЛЛА ГОРСЬКА:

Ірина Пеленська — Жінка-українка Алла Горська.

Світляна Луцька — Алла Горська.

Ганна Черинь — Світлій пам'яті Алли Горської.

Надія Світлична — Алла Горська.

Ці матеріали можуть бути вислані відділам на їхнє бажання.

Із звітними листками вислано інформативний обіжник Екзекутиви, яким пояснено, як згадані звітні листки мають бути виповнені. Підкреслено, що голова відділу відповідає за докладне, повне і своєчасне звітування. Звітні листки мають бути переслані до Канцелярії СУА і до Окружної Управи найпізніше до 31-го січня 1986 р.

Звернено увагу на наступне:

а) список членок треба подавати друком в алфавітному порядку;

б) виповнити окремо звіт референтки Суспільної Опіки, а окремо референтки стипендій;

в) пожертви на Суспільну Опіку мусять бути згідні зі сумами поданими в касовій звітній;

г) відділ обов'язаний влатити до 31-го грудня 1985 р. пожертву на Пресовий Фонд замість передплат в сумі поданих в обіжнику від 22-го травня 1985 р.;

г) звернути збіркові листи разом з чеками на Фонд ім. Олени Лотоцької.

Ще раз підкреслено, що звіти мають бути переслані до Канцелярії СУА і до Окружної Управи **найпізніше до 31-го січня 1986 р.**

Головам Окружних Управ доручено окремим листом доповідати всіх тих справ.

Референтка Суспільної Опіки Лідія Черник вислала референткам Суспільної Опіки відділів і Округних Управ обіжників разом із запитником, який просила виповнити, подаючи докладно кому і яку допомогу вислав відділ. При тому звернулася до відділів з проханням присилати пожертви на покриття коштів висилки журналів "Наше Життя", касеток з награними колядками і піснями, книжок для молоді, взорів до вишивання та карток українським школам, сиротинцям та організаціям у Південній Америці.

• В другій половині місяця жовтня ц.р. вислано обіжників до відділів, а Округним Управам дано його до відома й нагляд, в справі приєднання членів до Українського Музею. Разом із обіжником вислано членську заяву з проханням зробити з неї стільки ко-

пій, кілько є членом у відділі та подбати, щоб кожна членка одержала згадану членську заяву разом із запрошуючим листом стати членом УМ. Для інформації до обіжника залучено статут УМ. Звернено увагу на окремі постанови статуту, які ясно вказують на привілеї СУА а теж і відповідальність нашої організації за майбутнє Українського Музею. Ці всі справи повинні бути вяснені членкам відділів СУА.

• Округа Дітройту відсвяткувала 17-го листопада 1985 р. 50-ліття свого існування. Відпоручницею Екзекутиви СУА була заступниця голови Марія Томоруг. Також була присутня редактор "Нашого Життя" О. Лісківська.

• Екзекутива СУА одержала від Володимира Половчака зворушливого листа подяки за телеграму і чек, що йому вислано з нагоди уродин і надання йому американського громадянства.

Засідання Управи СФУЖО:

9-го і 10-го листопада 1985 р. відбулося в Торонто, Канада, Річне Засідання Управи СФУЖО. В нарадах взяли участь, як відпоручниці СУА: Іванна Рожанковська, голова; Марія Томоруг, заступниця голови; Марія Савчак, кореспонденційна секретарка; Ірина Куровицька, вільний член Екзекутиви і Ольга Лісківська, редактор "Нашого Життя".

Напередодні, в п'ятницю, 8-го листопада (у вечірних годинах) відбулося засідання статутової комісії СФУЖО, яку очолює І. Рожанковська. До тієї комісії ввійшла теж, як член, М. Томоруг. В той самий час відбулося поширене засідання фінансової комісії СФУЖО.

В суботу, 9-го листопада, після відкриття, прийняття порядку нарад і протоколу з попереднього засідання, привіту почесної голови СФУЖО Стефанії Савчук, звітувала з праці голова СФУЖО д-р Марія Квітковська. Потім прослухано фінансовий звіт та звіт Контрольної Комісії, після чого відбулась дискусія над звітами і планами праці, прийнято звіти і затверджено плани праці поодиноких референток. Після вечері, присутні мали змогу оглянути прозорки з поясненнями з жіночої конференції в Найробі, в якій взяли участь делегатки СФУЖО.

В неділю, 10-го листопада, після Богослуження, прийнято бюджет СФУЖО і квартальника "Українка в Світі" на 1986 рік, схвалено, що V-ий Конгрес СФУЖО відбудеться восени 1987-го року в Торонто, Канада. Схвалено теж подати пок. Василя Стуса на нагороду Нобеля, а до президента Америки Роналда Реґена вислати протестаційну телеграму з приводу відмовлення права азилю українському морякові Мирославі Медведєві.

Голова статутової комісії І. Рожанковська коротко зреферувала статутіві справи. Прийнято ухвали засідання Управи СФУЖО. У склад комісії ухвали входила М. Томоруг.

Перед закінченням нарад, І. Рожанковська звітувала з участі відпоручниць СУА в Жіночій Конференції "Другий Вінок", що відбулася в жовтні 1985 р. в Едмонтоні, Альберта. Ірина Куровицька дала короткий звіт з її участі в Конвенції Федерації Жіночих Клюбів, що відбулася літом ц.р. в Гюстоні, де вона брала участь як представниця СФУЖО.

Продискутовано непорозуміння, яке постало після IV Конгресу СФУЖО між Управою і складовими організаціями ОЖОЧСУ і ОЖЛВУ. У висліді дискусії, колишня голова СФУЖО Лідія Бурачинська склала відповідну заяву, яку подаємо на сторінці "СФУЖО" в цьому числі "Нашого Життя".

ПОВІДОМЛЕННЯ

Стипендійної Акції СУА

Пригадуємо, що шкільний рік в Південній Америці починається в лютому та березні. Звертаємося з проханням до усіх спонсорів та добродіїв вплатити стипендії до Стипендійного Фонду СУА так, щоб ми могли їх якнайскоріше вислати до учнів та студентів, які є під опікою Стипендійної Акції СУА. Усі вплати та за інформаціями просимо посилати до референтки стипендій СУА, Анни Кравчук. Чеки виписати на СУА — UNWLA INC.

UNWLA INC. SCHOLARSHIP PROGRAM
Anna Krawczuk
18 Telegraph Hill Road
Holmdel, New Jersey 07733

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Вплатили від 1-го до 30-го листопада 1985 р.:

1,000.00 дол.: д-р І. Гребеняк, Лявдвіл
500.00 дол.: д-р Б. і С. Фараон, Трентон; Р. і А. Чорнобиль, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА)
400.00 дол.: Л. Дармограй, Седел Рівер; С. і В. Сливоцькі, Нью-Йорк.
300.00 дол.: Е. і А. Лятишевські, Дітройт (через Округу СУА Дітройт); д-р А. і М. Мацюрак, Елвуд Парк (через 74-ий Відділ СУА); д-р А. Школьник, Акрон
260.00 дол.: Е. і Б. Михайлів, Бетлегем (через 91-ий Відділ СУА)
250.00 дол.: М. Галушка, Вайтлейс; С. Мельник, Ньювінгтон; Н.Н.; Товариство св. Михаїла, Блюмфілд (через 93-ий Відділ СУА); Й. і Н. Хойнацькі, Оук Форест
200.00 дол.: А. Апелгейт, Фріголд (через 86-ий Відділ СУА); Й. Кузьмін, Парма; М. і Ю. Савицькі, Джамейка (через 64-ий Відділ СУА)
150.00 дол.: Ю. Білецька, Тальмідж (через 7-ий Відділ СУА); М. і І. Клівак, Кліфтон
110.00 дол.: 47-ий Відділ СУА
100.00 дол.: Я. і Б. Бігун, Мейплвуд (через 28-ий Відділ СУА); С. Іваницька, Тальмідж (через 7-ий Відділ СУА); Н. Кліш, Філядельфія; О. Колінко, Філядельфія; М. Костів, Нью-Йорк; П. і М. Лещишин, Рочестер (через 47-ий Відділ СУА); І. Маланчук, Гранбурі; З. Масний, Нью-Йорк; В. Мицьо, Денвіл (через 86-ий Відділ СУА); д-р Л. Стівенс, Тальмідж (через 7-ий Відділ СУА)
50.00 дол.: Д. Колатало, Фер Ловн (через 70-ий Відділ СУА); Т. Панкевич (через 65-ий Відділ СУА)
40.00 дол.: Д. Борст (через 65-ий Відділ СУА)
25.00 дол.: О. Мочула (через 70-ий Відділ СУА)
20.00 дол.: Т. Коверко (через 65-ий Відділ); Д. Оріховська (через 65-ий Відділ СУА); д-р І. Ратич (через 65-ий Відділ СУА); М. Химинець (через 70-ий Відділ СУА); Ю. і О. Яцусь, Елізабет
10.00 дол.: Н. Головінська (через 65-ий Відділ СУА); Л. Мочула (через 70-ий Відділ СУА); О. Папроцька (через 65-ий Відділ СУА); М. Слободян (через 65-ий Відділ СУА); М. Стойко (через 65-ий Відділ СУА); І. Цапар (через 70-ий Відділ СУА)

5.00 дол.: Х. Блаженко (через 70-ий Відділ СУА); М. Гатала (через 65-ий Відділ СУА); А. Ощудляк (через 65-ий Відділ СУА); С. Покора (через 70-ий Відділ СУА)

Щиро дякуємо,
Таїсса Турянська
 скарбничка комісії стипендії СУА

В пам'ять моєї дорогої і незаступимої мами-приятельки, бл. п. **Валентини Леонідівни Ворони** пересилаю **250.00 дол.** на стипендію до Бразилії. **Надія-Людмила Хойнацька**

У першу річницю відходу у Вічність бл. п. **Людмили Фараонів Сердюк** вплачуємо **600.00 дол.** до Стипендійного Фонду в її імені, на продовження стипендій для учнів у Бразилії. Ігор Маланчук — **100.00 дол.**, д-р Богдан і Ольга Фараон — **500.00 дол.**

Замість квітів в пам'ять дорогої землячки, бл. п. **Анни Заяць**, складаю **20.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА, а опечаленому чоловікові висловлюю щирі співчуття. **Теодозія Коверко**

У пам'ять моїх дорогих батьків бл. п. **Івана й Станислави Гребеняк**, і брата бл. п. **Романа** пересилаю чек на суму **1,000.00 дол.** на Стипендійний Фонд для продовження стипендій на слідуючий рік моїм малим гімназістам і Євгенові. **Д-р Ірена Гребеняк**

Замість квітів в пам'ять дорогої землячки, бл. п. **Анни Заяць**, складаю **20.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА, а опечаленому чоловікові висловлюю щирі співчуття. **Теодозія Коверко**

У першу болючу річницю смерті моєї сестри бл. п. **Мирослави Бойчук**, складаю **100.00 дол.** на Стипендійну Акцію СУА. **Оксана Колінко**

У сумну п'ятнадцяту річницю смерті нашого незабутнього тата, тестя, дідуся і прадіда, сл. п. **Івана Дороти**, кол. дир. П.С.К. в Жовкві складаємо **20.00 дол.** на українську студіюючу молодь в Бразилії. **Елісавета й Богдан Казимири, з дітьми й внуками**

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

У МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ ВПЛИНУЛО:

26-ий Відділ СУА, Дітройт, Міч.	300.00 дол.
34-ий Відділ СУА, Коговз, Н.Й.	300.00 дол.
64-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й.	245.00 дол.
103-ий Відділ СУА, Гемстед, Н.Й.	165.00 дол.
92-ий Відділ СУА, Менвіл, Н.Дж.	146.00 дол.
1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й.	140.00 дол.
38-ий Відділ СУА, Денвер, Кол.	110.00 дол.
100-ий Відділ СУА, Картерет, Н.Дж.	107.00 дол.
21-ий Відділ СУА, Бруклін, Н.Й.	100.00 дол.
76-ий Відділ СУА, Воррен, Міч.	100.00 дол.
104-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й.	100.00 дол.
33-ий Відділ СУА, Клівленд, Ог.	90.00 дол.
72-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й.	45.00 дол.
19-ий Відділ СУА, Трентон, Н.Дж.	35.00 дол.
У рубриці "Замість квітів" подяк, побажань	<u>315.00 дол.</u>
	2,298.00 дол.
Досі вплинуло:	<u>59,137.00 дол.</u>
Разом:	61,335.00 дол.

Починаємо поміщати організаційну сторінку СУА в "Нашому Житті" з метою допомогти відділам організаційними порадами й інструкціями в їхній праці.

Сторінку починаємо доповіддю Ліди Крамарчук, членки 18-го Відділу СУА на тему "Провідник", яка була виголошена під час Організаційної Конференції СУА у Філадельфії.

Успіх праці Союзу Українок Америки, як і інших організацій у великій мірі залежить від провідника. Таких провідників повинні мати наші відділи й округи.

Сподіваємося, що наше членство буде стежити за статтями на нашій організаційній сторінці.

Марта Данилюк,
заступниця голови СУА
для справ організаційних

ЛІДА КРАМАРЧУК

ПРОВІДНИК

Сьогодні ми спадкоємці цілої структури людської цивілізації, яку завдячуємо провідникам минулої, що зуміли заохотити других до співпраці, для зреалізування справи. І тому сьогодні існують держави, політичні структури, наукова, мистецька й філософська спадщина. Це дія людей, які запалили других до якоїсь мети.

І ми в СУА маємо свій світогляд, маємо завдання на майбутнє, і це вдасться нам зробити, коли працюватиме в нашій організації цілий ряд добрих провідників.

Тут саме хочу пригадати над тим, який має бути провідник і як має діяти. Зрозуміло, що не всі надаються на провідників, а рідко родиться готовий провідник. Однак багато одиниць можуть бути ефективними провідниками, коли добре вивчать і присвоять його прикмети й слідкуватимуть за зразками добрих провідників до наслідування.

Прикмети доброго провідника:

- Це людина інтелегентна, добре та широко освічена, глибока, яка постійно набуває нового знання, росте.

- Це людина повна ентузіазму, доброї волі, доброї гадки, яка позитивно дивиться на життя, чується вдоволеною, є оптимістом.

- Це людина певна себе, певна своїх переконань, певна важливості справи котру взяла на себе й переконана, що те що робить є важливе для неї і для других.

- Це людина відпружена, прихильна до других, спокійна, усміхнена, дотепна, яка не надто всім переймається.

- Це людина гарної постави, зрівноважена, яка добре панує над своїми почуттями, нікого не клопоче своїми турботами й не накидає свої почуття другим.

- Вона любить людей, товариська, *уміє уважно слухати*, *уміє відчутти й зрозуміти погляди інших*, легко притягає других до співпраці й добре співпрацює з ними. Одним словом добрий психолог і дипломат.

Усі ці прикмети тяжко знайти в одній особі, не всі маємо це вроджене. Однак працюючи над собою, дисциплінованістю і практикою, можна і потрібно бодай наблизитись до такого ідеалу.

Найлегше вирощувати провідниць в рядах членства, де під час праці в організації особа набирає досвіду й практики.

Продовження на ст. 18

У пам'ять бл.п. **Розалії Блонарович**, матері Лідії Кий, складаємо **50.00 дол.** на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. **М. і Я. Зубаль**, Л.і О. Біланюки

Під час жалоби по втраті чоловіка й тата бл.п. д-р **Данила Богачевського** ми зазнали багато моральної помочі від Союзу Українок Америки. Цією дорогою пересилаємо щире подяку за вислови співчуття Головні Управі і 78-му Відділові у Вашингтоні, за численну участь у похоронних відправах моїм колишнім співробітницям членам 43-го Відділу СУА у Філадельфії за св. Служби Божі у Філадельфії і Вашингтоні, за щедрі пожертви на будову нашого Собору. Нехай Господь нагородить Вас. З вдячності складаємо **50.00 дол.** на Фонд ім. Олени Лотоцької. **Р. Богачевська й Марта Богачевська-Хомяк**

В річницю смерті бл.п. бабці **Аделаїди Гребик**, замість квітів складаю **20.00 дол.** на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. **Ірина Кашубинська.**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. **Зіни Клос-Сезесни**, складаю **20.00 дол.** на Фонд СУА ім. Олени Лотоцької. **Ірина Кашубинська**

В дуже коротких відступах часу Округа СУА в Дітроїті відправила у вічність чотири особи, яких втрату відчула не тільки родина спочилих, але й українська громада Дітроїту:

Анна Ганиш — одна з перших голів Округи СУА

Проф. д-р Богдан Лончина — чоловік голови Округної Управи СУА Ориси Лончини

Софія Кіндрат-Галів — мати д-р Андрія Галіва, правного дорадника Округи

Галина Калитяк — мистецька референтка Округної Управи СУА.

Складаючи вислови співчуття родинам спочилих, складаємо у їх пам'ять на Фонд Олени Лотоцької **\$100.00 (сто доларів).**

Христос Раждається!

Округна Управа СУА в Дітроїті.

Як має провідниця діяти?

- Провідниця добре знає свою організацію, її статут, її структуру, її відношення до інших організацій, її спосіб праці, її історію.

- Вона добре розуміє ціль існування організації і чи її праця ефективна.

- Вона постійно має перед собою питання: які потреби мають членки, і як вони хочуть ці потреби задовольнити, та пробує відповідь на це питання пов'язати з наміченою програмою. Членки повинні відчувати, що вони в організації є важливі та потрібні.

- Своєю зовнішньою самопевністю, ентузіазмом, цілеспрямованістю і загальною доброю поставою, та серйозним підходом до справ, надає тон групі, в якій працює.

- Вона розрізняє погляди різних людей, виявляє толерантність до індивідуальних різниць у поглядах і вдачах. Вона ознайомлена з членками, з якими співпрацює, з їхньою професією, знає дещо про їх родину та при кожній нагоді висловлює особисте зацікавлення родинним успіхом, чи висловом співчуття за невдачі.

- Вона стоїть осторонь і не висловлює своєї думки, коли є конфлікт, розбіжність поглядів — цим здобуває довір'я усіх. Вона іде на компроміс в малих справах, та не уступає у важливих. Вона застосовує принципи міжособистих взаємин і, знаючи добре своїх членок, пробує вплинути на них так, щоб вийшло все згідно з її пляном — це дипломатія. Приклад: знаючи, що членка має подібні до неї погляди, які вона хоче висунути на сходинах, просить її, щоб говорила про це не сходами, в сенситивних справах орудує іншими, щоб за неї говорили із заздалегідь укладеним пляном.

- Вона розуміє, що членки не люблять коли до них говорити згори, поучувати, наказувати, домінувати над ними й одних хвалити, а других критикувати — тому вона по-товариськи дораджує, а не диктує. Замість наказу — "зробіть це", уживає 3-ої особи "Відділ 130-ий зробить це". Замість "я думаю, я хочу", уживає *МИ* чи *ВИ*.

- Вона добре ознайомлена з обов'язками усіх діловодів і замість самій брати на себе працю, доруचाє її людям, яких потенціал вона добре знає.

- Ніколи не питає "хто візьме на себе це", а звертається до осіб, з якими, якщо це можливо, пробує устійнити це перед сходами.

- Ніколи не намовляє до праці когось словами: "ти не мусиш багато робити". Коли хтось зрезигнує,

пробує захопити на дальшу діяльність кажучи: "нам тебе буде бракувати".

- Вона дає найбільший вклад праці там, де її не видно — перед сходами, засіданнями, по сходах, засіданнях, поміж ними.

- Вона постійно контролює, доглядає, щоб усі виконували працю, а робить це часто, заздалегідь, щоб була нагода все на час і як слід виконати. Її обов'язок доглянути, щоб уся праця була виконана згідно з пляном. *Вона допомагає членкам бути відповідальними.*

- Коли говорить з членками в справах організації, чи то особисто чи по телефоні, говорить до речі (по короткім особистім зверненні) і не додає нічого іншого, щоб те, що сказане, мало свій вплив. Знає, що краще закінчити розмову скорше, ніж перетягнути.

- Вона все звертає критику на конструктивну акцію. Пробує не перейматися особистою критикою пам'ятаючи, що на пості провідниці ідеться не про її популярність, а про розріз організації. Сама ніколи не висловлює негативної критики, сумнівів чи проблем, а дає певний, рішучий і позитивний напрям.

- Вона помагає — а не працює, дораджує — а не плянує, стимулює — а не рішає. Вона завжди чемно і зрівноважено ставиться до других, навіть коли спровокована, та старається бути справедливою.

- Вона завершує свою залаштункову працю приємними, цікавими сходами, чи засіданнями. Починає все на час, проводить сходи з авторитетом, швидким темпом, дотримує порядку й вимагає від інших дотримання порядку. Вона схвалює промовців, звертає увагу на те, щоб лиш одна особа говорила в один час, спиняє дискусії, які недоречні чи невідповідні, образливі, заохочує несміливих до участі, дипломатично скорочує тих, що перетягають ("Дякую" — і ще щось додає). Вона подає провідні питання, помагає дійти до скорієї постанови і підсумовує.

Наприкінці і це найважливіше, провідниця при кожній нагоді висловлює подяку й признання одиницям, які трудяться — це робить особисто й публічно. Робить це щедро, пам'ятаючи, що подяка висловлена за малий вклад праці, може захопити до дальшої більшої праці.

Всі прикмети й завдання подані тут так, як мали б вони виглядати ідеально, та звичайно до ідеалу тяжко дійти. Однак завдання провідника є постійно прагнути цього ідеалу та старатись набути прикмет ідеального провідника.

"Садочок Казок"

29-ий Відділ США у Чикаго ім. 500 жінок у Кінгрі відзначив своє 25-ліття у вересні 1985 р. Одна з найбільших заслуг це створення і введення "Садочка казок". Під час ювілею виступала Марта Коломиєць — вихованка садочку.

У березні 1986 р. минає 25 років від коли чародійним ключем відімкнулися двері "Садочку Казок" в якому захоплені малята зачарувалися світом фантазії, це сталося у вітряному місті Чикаго.

Від того часу цей садочок виховав понад 600 дітей. Кожному у цьому царстві оживали Івасик Телесик, Пуньо Довгоніс, Гномик Ромтомтомик, Гоца Драла, Баба — яга, Білосніжка й Червона Шапочка. Ці казкові персонажі ставали уявними приятелями кожної дитини — малята разом з Івасиком Телесиком ходили до берега, з Гоцою збирали гриби у лісі, з Гномиком мандрували стежками України, а з Червоною Шапочкою несли їжу бабуні.

У своїй уяві діти ставали чи чудовою царівною, чи вродливим лицарем, ніжною балериною, хитрою лисичкою, хоробрим козаком чи навіть страшною відьмою.

* * *

Раз у році чули малята небесні дзвіночки, та серед зимової хуртовини засніженими дорогами з'являлися св. о. Миколай, а з ним ангелики, які везли багато щедрих дарунків для чемних дітей. З переказів ангеликів, що все знають і все бачать знаємо скільки переживань зазнавали малята, чекаючи на подарунки. Ангелики мило згадують про хлопчика, який, діставши подарунок від о. Миколая, підбіг до нього й тремтячим голосом запитав Божого Угодника "св. о. Миколаю, чи є для мого товариша подарунок?"

Діти Садочку Казок також ніколи не забували про тих котрі, їх привели у світ, про тих, які для них створили цей світ казки. Китичками запашних квітів діти зустрічали Свято Матері. Це ж бо вона, матуся, найважливіша особа для кожної дитини, а особливо у цьому віці:

*"Мамо моя. Чи читати, чи писати,
слова кращого нема. Чи сюди, чи туди,
чи то хліба чи води. Чи сорочку, чи
штанята, все до мами, не до тата.
Зателепав чоботята. Щоб сховатися
від тата, ти до мами утікай. Посва-
рить, покричить, поцілує і мовчить.*

Св. о. Миколай загостив до нашого садочку, 1964 р.
St. Nicholas visits our nursery.

Градуація в 70-их рр.
Graduation in the 1970's.

Свято Матері у "Садочку", 1973 р.
Mothers Day.

*Під час Свята Матері малята п'ють молоко, 1973 р.
Drinking milk during the Mother's Day program.*

*"Парада костюмів" під час щорічної маскаради, 1975 р.
Parade of costumes during the annual Masquerade.*

*Або часом по штанях вдарить пасом.
То не дуже це болить.
Той щасливий, той живе, в кого рідна
мати є. Той біди вже не зазнає, бо про
нього мама дбає".*

Важливим святом у "Садочку Казок" була градація, роздача дипломів, перший крок у світ науки. Ніхто з цих несміливих малят не міг собі уявити скільки ще градацій та дипломів на нього чи на неї чекає. А з ними зв'язані довгі, недоспані ночі, переживання перед іспитами, випиті гальйони кави, слези, а потім часто нагороди за всі ці зусилля.

Дитячі вишивані забави — це були покази народного мистецтва у застосуванні наших мам, а річні маскаради це були найкращі вияви фантазії — у цьому випадку не дітей, а знову матерів. На цих забавах бачилося різне — іноді неймовірне. Тут танцював паяц із ведмедиком, гриб з лицарем, царівна з астронавтом, риба з раком, а петрушка з пастернаком, а цибуля з часником, а дівчина з козаком.

Не думайте, що "Садочок Казок" був тільки святом. Фактично, було більше буднів, і у світ казки часто закрадалася дійсність, як наприклад:

— хтось додав до свого полуденку коробку кредок ... лиш чорна йому не смакувала,

— комусь надокучили накази учительки, та на знак протесту скинув пелюшку, старанно заховану,

— хтось голодний після сніданку вкусив товарищці палець...

— тут були навіть поцілунки першої любови
Ось ці спомини насувають мені теплі почуття мило-проведених молоденьких але формуючих літ.

Від усіх колишніх вихованців садочку хочу подякувати нашим мамам, членкам 29-го Відділу за зусилля виховати нас як добрих людей і добрих українців. За всі ті чарівні зустрічі із св. о. Миколаєм, за вишивані забави, маскаради, які були для нас приємними розвагами, але за якими крилася Ваша велика ідея запалити в нас український дух і йти з ним у життя.

ОЙ КОЛЯДА, КОЛЯДИЦЯ

Коляд, коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця,
Й а без меду не така,
Дайте, дядьку, п'ятака.
Одчиняйте скриньку
Та давайте сливку,
Одчиняйте сундучок
Та давайте п'ятачок.

Коляд, коляд, колядниця,
Добра з медом паляниця.
А без меду не така,
Дай, дядько, п'ятака!
Як не даси п'ятака,

Возьму вола за рога,
А кобилку за чубринку
Та й поведу на могилку,
А з могилки — на тічок.
Дай, дядько, п'ятачок!
А ти, тітко, гривню,
А то вікно виб'ю!
Щедрий вечір, добрий вечір!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

XXXVII РІК ВИДАННЯ

ГРУДЕНЬ 1985

З нагоди свят Різдва Христового пересилаємо найкращі наші побажання всьому організованому жіноцтву у вільному світі. Рівночасно пересилаємо наш щирий привіт поневоленому українському народові, а зокрема українській жінці на рідних землях, в тюрмах і на засланні.

Управа СФУЖО

ПРО НАЙРОБІ

• Про Конференцію у Найробі інформовано українську громаду на пресконференції в Торонто 7-го серпня 1985, де всім присутнім представникам преси вручено пресовий комунікат.

• Д-р Марія Квітковська й Марія Долішна 26-го серпня відбули інтерв'ю для телевізійної української програми в Торонто.

• Інформаційну доповідь про "Форум" та про участь делегації СФУЖО у Найробі виголосила д-р М. Квітковська під час бенкету на крайовому з'їзді Українського Золотого Хреста в Лігайтоні 1-го вересня ц. р.

• 22-го вересня в Нью-Йорку відбулася зустріч громадянства з делегатками до Найробі, а саме: д-р М. Квітковською, д-р М. Богачевською-Хомяк, мгр О. Процюк, мгр Д. Рак. При цьому громада мала нагоду послухати звіт Ірини Куровицької, яка була делегаткою на Конвенцію Генеральної Федерації Жіночих Клубів у Гюстон, Техас. Модератором зустрічі була Лідія Гладка, референтка зовнішніх зв'язків СФУЖО.

• 29-го вересня ц. р. відбулася зустріч громадянства Торонто з делегатками до Найробі: д-р Марією Квітковською та Христиною Ісаїв. Прозірки з Найробі з коментарем висвітлила Ірина Малицька.

• 6-го жовтня голова СФУЖО дала інтерв'ю по радіо в Клівленді на тему Конференції ОН в Найробі.

• Крім згаданих інформацій про Найробі планується ще доповідь в Дітройті, заходом Окружної Управи СУА та ще в Чикаго.

Поїздка до Південної Америки

Д-р Марія Квітковська й Ірина Малицька — заступниця фінансової комісії СФУЖО на Канаду виїхала в листопаді до Південної Америки з метою відвідати 5 складових організацій СФУЖО в країнах: Венесуелі, Аргентині, Парагваї і Бразилії.

Від 30-го листопада до 2-го грудня відбудеться в Курітібі Бразилія конференція СФУЖО, у якій Голова СФУЖО прийме участь.

Конференція "Другий Вінок"

Від 11-го до 14-го жовтня ц.р. відбулася в Едмонтоні в Альбертському Університеті конференція т-ва "Другий Вінок". Головну доповідь виголосила д-р Марта Богачевська-Хомяк. Темі семінарів були поділені на 5 груп:

- Історія українського жіночого руху,
- Питання фемінізму,
- Етнічність і фемінізм,
- Література, мистецтво і народне мистецтво,
- Сучасні дилеми.

У кожній групі відбулося 5 семінарів. Всіх доповідачів було 34. Виховні справи були порушені в

двох семінарах. Семінар на літературні теми обмежився до одної авторки, Мирни Косташ. 15 семінарів насвітлювали різні аспекти фемінізму на тлі етнічних проблем. Про українок в таборах та становище політичних в'язнів в Україні доповідали Раїса Мороз і Надя Світлична. Між доповідачами були чужинці (9), в тому 4 жидівки. Головним промовцем на бенкеті була Евелін Бек, яка говорила про жидівство, цитуючи поезії, про фемінізм і лезбійок. На пленумі, який відбувся 14-го жовтня, схвалено резолюції. Учасників конференції було 250.

(Подано звідомлення І. Рожанковської)

РІЧНІ НАРАДИ СФУЖО

8-го до 10-го листопада відбулися в Торонто річні наради СФУЖО. Прослухано звіти фінансової і статуткової комісій, звіти членок Екзекутиви, референток і голів складових організацій. У висліді нарад прийнято бюджет на 1986 рік і схвалено такі постанови:

ПОСТАНОВИ

З наради Управи Світової Федерації Жіночих Організацій /СФУЖО/

8 — 10 листопада 1985 р. Торонто.

Привіти

1. Учасниці нарад Управи СФУЖО вітають український народ на рідних землях, вітають поневолених але нескорених дочок і синів України, які відважно виступають в обороні рідної української мови, культури, людських, національних і релігійних прав ціною особистої волі.

2. Учасниці нарад Управи СФУЖО вітають Ієрархів Українських Церков, Провід Світового Конгресу Вільних Українців, Управи та членок українських жіночих організацій у вільному світі.

3. З уваги на посилені наклепи на українську суспільність у вільному світі, закликаємо Складові Організації СФУЖО включитися в працю комітетів оборони доброго імені українців і України.

Організаційна референтура

1. Виготовити точний облік членства українських жіночих організацій, об'єднаних у СФУЖО і переслати до Екзекутиви СФУЖО.

2. Провести акцію приєднання членства в організаціях, зокрема, молодого.

Виховна референтура

1. У підготовці до 1000-ліття християнства в Україні, зосередитися на науковому досліді християнських здобутків в Україні та дослідити вклад праці жінки в розбудову релігійно-церковного життя.

2. Поширити коло читачів українських жіночих журналів, видань для дітей і молоді.

3. З нагоди року молоді заактивізувати молодь у громадській праці.

Народне мистецтво

1. Інформувати суспільство про потребу збереження народнього мистецтва в автентичній і чистій формі.

2. Плекати правильні стильові й автентичні форми народнього мистецтва доповідями та статтями в пресі.

3. Упорядкувати українсько-англійський матеріал для видання підручника вивчення народнього мистецтва.

4. Співпрацювати з комісією культури при СКВУ.

Річні наради СФУЖО в Торонто. Зліва: Стефанія Савчук — почесна голова СФУЖО, д-р Марія Квітковська — голова СФУЖО.

The Annual WFUWO Meeting held in Toronto. L—r: Stefania Sawchuk — honorary president WFUWO and Dr. Maria Kwitkowska — president.

Референтура зовнішніх зв'язків

1. Продовжувати працю референтури й комісії зовнішніх зв'язків за наміченим планом на попередніх нарадах Управи СФУЖО.

2. Започаткувати підготовку до участі СФУЖО в Конференції Міжнародної Жіночої Ради, що відбудеться в квітні 1986 р. в Лондоні, Англія.

3. СФУЖО і Складові Організації повинні підготувати молодих членок до праці в ділянці зовнішніх зв'язків.

4. Збирати чужомовні матеріали про Україну, зокрема матеріали про 1000-ліття християнства в Україні, щоб використати їх на міжнародних зустрічах.

5. Включити до нашої програми проблеми спільні жінкам світу.

6. Стежити за дальшими проявами розвитку жіночого поступу в Об'єднаних Націях та писати статті на цю тему до "Українки в світі" та до загальної преси, інформувати про це Складові Організації.

7. Далі простежувати можливість одержання для СФУЖО статусу NGO в ОН.

8. Працювати над оформленням напрямних, що за ними будемо йти до 2000 року та над з'ясуванням найважливіших проблем на наступні Міжнародні Конференції.

9. Вести окрему акцію в нашій громаді за визнання вкладу праці жіночих організацій на зовнішньому форумі та за включення жінок у належній ролі до загально-громадських акцій.

Суспільна служба

1. Складові Організації далі продовжують допомогти акцію за своїм планом.

2. Про уділені допомоги складові організації інформують референтуру Суспільної Опіки СФУЖО та Світову Раду Суспільної Служби при СКВУ.

3. Закликаємо складові організації СФУЖО посилити допомогу для молоді середніх і вищих шкіл у країнах Південної Америки.

Фінансова референтура

1. У місяці березні Складові Організації повинні провести збіркову акцію або зорганізувати відповідну імпрезу, прибуток з неї призначити на СФУЖО.

2. Посилити акцію приєднання Прихильників СФУЖО всіх категорій.

3. Подбати про збільшення передплатників квартирника СФУЖО "Українка в світі" українською мовою, і також англомовного числа.

4. Продовжувати співпрацю з Фінансовими Комісіями СФУЖО.

ЗАЯВА

В прилозі заява попередньої голови СФУЖО ред. Лідії Бурачинської, що її вона прочитала й склала під час нарад Управи СФУЖО, в Торонто, 10-го листопада 1985 р. для вияснення у справі закидів проти СФУЖО.

Як голова СФУЖО в рр. 1977-1982 я провадила підготовку до IV Конгресу СФУЖО і сам IV Конгрес. Коротко перед Конгресом складові організації ОЖ ОЧСУ і ОЖ ЯВУ вимагали для себе спеціальних місць у майбутній Управі і ставили з тим пов'язані особливі вимоги. Тих вимог ми не могли узгляднити, бо вони невідповідали статуту.

У висліді обидві організації ОЖ ОЧСУ і ОЖ ЯВУ відтягнулися від співпраці зі СФУЖО. Окрім того на своїх З'їздах вони виступають проти СФУЖО, закидаючи йому відхилення від статуту і нечемну поведінку з ними на Конгресі.

Тут мушу зазначити, що ми точно трималися статуту у своїй давній, а тепер новій формі. Також мусимо стати в обороні голови Статутової Комісії, яка провадила наради в найбільш оглядній формі й ніколи не вживала непарламентарних висловів.

*Лідія Бурачинська,
голова СФУЖО в каденції 1977-1982*

НОВІ ВИДАННЯ

Крайова Управа Ліги Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖК) за фінансовою допомогою міністерства культури та громадянства видала книжку. Вона видана двома мовами, поділена на дві частини: перша, інформативна про працю ЛУКЖК, друга — дещо з діяльності цієї організації включно з матеріалами 14-го Конгресу ЛУКЖК, який відбувся 1983 р. в Торонто.

В ній поміщено багато знімків, вибрані доповіді

й багато цікавого матеріалу з праці ЛУКЖК торонтоноської епархії. Книжка дає характеристику не тільки культурної дії українки, а також наświetлює добу, в якій вона жила й працювала для церкви й народу поза батьківщиною. Вартість публікації становлять документальні тексти. Це видання послужить дослідникам для об'єктивної оцінки праці української жінки в Канаді.

Я.З.

Що зитати?

За останні десятиліття нашої доби українська література неймовірно поширила свої географічні межі. Континенти нашої землі чи й не всі країни світу внесли в нашу літературу нові обрії. Без сумніву, до цього причинилися великі — з різних причин — пересунення нашої людности, еміграційні хвилі з України, й останньо дуже жвава туристика. Журнали, преса переповнені подорожніми нотатками, враженнями, репортажами. Не мало також на полицях книгарень книжок з цією тематикою. Між ними, тепер саме, привертає до себе увагу нова книжка Ліди Палій "Світла на воді".

Авторка, наша сучасниця, належить до дуже невеликого кола туристів, які постійно й планоно подорожують. Побувала вона в мало знаних частинах нашої землі, як Амазонка, Анди, пустиня Гобі й т. п. Подорожувала в таких країнах як Мехіко, Єгипет, Іран, Туреччина, Китай, та всі країни Європи. Книжка письменниці Ліди Палій — це не звичайні подорожні

описи чи спостереження з мандрівок в часі від 1974 р. до 1984 року — але, це літературні твори: оповідання і нариси особливого жанру, неначе четвертого виміру.

На історичних місцях, околицях що знані з різних подій, з'являються мітологічні постаті, люди, оживають події, що там колись у минулому, сотки-тисячі років тому відбувалися. У Чіче Іці письменниця зустрічає Кукулкана, бога з-перед тисячі літ. У Китаї оживають події далекої епохи. Заворожують читача слова-поезія старовинних китайських поетів. На пустині Гобі зі "співучими пісками" — видно круги з іншої, наче, планети. Легенди, перекази в мережі картин сучасности творять дивний струм вічного життя, для якого немає людського поділу: було, є, буде. Саме понадчасовість — це й є одна з основних прикмет цих оповідань і нарисів. У течії життя, замороженій словами, виривають сльезки жінок, чоловіків, дітей різних рас, народів і племен. У цих зобра-

женнях як і в пейзажах малярський талант письменниці знайшов свій вислів. Крізь усі ці, коротко і невичерпно*, згадані елементи снується особливий аромат — туга за єдиною в світі батьківщиною, за Україною. З глибоким зворушенням сприймаються радісні знахідки трипільського орнаменту, вишиваного рушника, пейзажу, якогось деталю в хатах, в мельодії, а навіть у далекому Китаї українського привітання "добрий день вам, тітко!" Пошуки слідів, зв'язків прадавніх України зі світом, самотність і роздуми творять зовсім особливу атмосферу творів.

А втім, кожний читач відкриє для себе не один світ з "іншим виміром", не одне чудо в "Світлах на воді".

Олександра Ю. Копач

*На окрему увагу заслуговує багатство мови в ділянці назвництва (флора, фауна, технічні вислови) як також в мистецтві.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

• Щоб в нових панчохах не пускалися очка — добре є скропити на пальцях і п'ятах плinom до скроплювання волосся (*hair spray*).

• Коли нові черевики є трохи невідгідні можна розтягнути їх в цей спосіб: вдягнути і на ногах скропити, щоб були воگی, плinom т.зв. "*shoe-stretch*", який можна купити у шевській робітні. Цей плин не є шкідливий для жадної шкіри включно з людською. Ходити в черевиках бодай пів години.

• Як хочете продовжити суконку чи спідницю і не можете добре розпрасувати знаку — треба: налити до миски половину води і половину білого оцту, намочити в тому плині шматок і добре викрутити. Тоді прасувати по давньому рубцеві.

Можна вживати до вовни, синтетиків і бавовни чи полотна. Не раджу до шовку.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

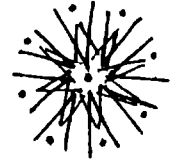
VOL. XLII

DECEMBER 1985

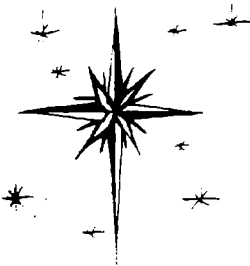
Editor: Marta Baczyński

STARS

When nights are cold the stars contract
as if the eyes of madmen.
And the Great Magus — Universe
frightfully and diligently watches all,
having spread over earth its wide-sleeved Milky Way...

And in warm nights, in nights of turquoise
cicadas chirr their castanets,
above the earth the blooming stars poise,
like sweet and yellow candied nuts.

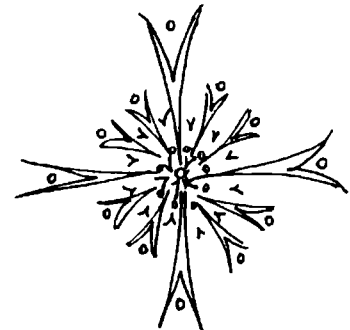

Already since primordial times,
Man, awed by stars' hypnotic powers,
has called his lady fair a "star" at times
he labelled "star" his yachts and flowers.

Men say, "He's got a lucky star,"
"A star's a guiding light," they say
and that one "cannot pluck a star from the sky afar"
and by the stars one finds one's way.

Someone will die," they said so sadly
when a star fell off the sky,
from the stars all astrologers prophesized gladly
and the seas prayed to stars by and by.

It is no wonder that hundreds of faiths
claim the soul after death will arise
and fly to the stars, to the gates,
of the star-sprinkled heaven of paradise.

And in wild nights, in nights of crow black
stars of frightful beauty shine aflame...
You have been a star, o Man!
Who then has the right to snuff our humanity's flame?!

LINA KOSTENKO

translated from Ukrainian by D. S. Struk

LOST

"Anyone around here speak Polish?" A young girl stopped passersby on the street with her question. It was 7:30 in the evening, the sky was dark but the bright street lights and shop windows illuminated the busy sidewalk where a popular electronics store and a Christmas tree vendor drew many people. My husband and I were part of that crowd, on our way home just a few blocks away.

I was preoccupied, thinking about a quiche I had placed in the oven to warm up while we took a quick jaunt to buy a video-recorder for my husband's friend at work. Now, lugging the heavy parcel, we maneuvered our way home, anticipating a tasty supper and a quiet, relaxing evening.

I heard the young girl, the second or third time she asked the question and responded automatically. "I speak Polish," I said, although my Polish beyond a few words and phrases leaves a lot to be desired and is a source of hilarity to my mother. Her Polish is flawless and my attempt at the language sends her into hysterical laughter. Well, she wasn't around at the moment, so I decided I could be brave.

"This lady seems lost and she doesn't speak English," the young girl explained to me as I approached her. "She says she speaks Polish or something uk-something," the girl struggled trying to find the proper word. "Never mind," I said, "I'll find out." Then I turned my attention to the person we were talking about.

She was about four feet tall with a stooped back which made her appear even smaller. She had a very wrinkled face and milky, troubled eyes. Dressed all in grey, she seemed to disappear amid the people that surrounded her. She clutched two grocery-filled, plastic shopping bags in one hand, while the other had a bloodied tissue wrapped around it. Before I could speak to her, the girl said that the old woman was wandering around a fast-food place up the block, and when someone mentioned police, she ran out, tripped, fell and injured her hand, badly scraping her knuckles.

I stooped to one knee to be able to converse with the obviously frightened woman and found to my pleasant surprise, with an exchange of two sentences, that she was Ukrainian and lost. Well, I thought, we'll soon find out where she lives, being able now to communicate, and we'll either walk or drive her home. But she didn't know where she lived, didn't know her phone number and had no documents with her.

A little group of interested passersby gathered around us, each offering advice on how to handle the situation, asking me questions, patiently waiting while I asked her and translated the answer into English. Someone brought clean paper towels and I rewrapped her bleeding hand, while another person went to call the local gendarme.

She said her name was Melnyk and she lived with

her son, daughter-in-law and two grandsons near a park. She was very embarrassed about the commotion around her and kept saying that this had never happened to her before. Momentarily, she would withdraw into herself and not respond to my questions. Many times, she said, her son would be very angry with her for getting lost; then fear would come into her eyes.

Someone got a phone book from a nearby bar and while my husband was trying to find her son's name in the directory, the police arrived.

That added two more people to our little group. I was still the only one that could talk to her, she still didn't know where she lived and the two boyish-looking police officers came up empty-handed after calling every Melnyk listed in Queens.

I glanced at my watch, found that it was well after eight o'clock and vaguely gave a thought to the quiche, that was still in the oven at home.

It was my husband that came up with the idea that we take Mrs. Melnyk to the store where she made her purchases, which she continued to clutch in her good hand. We identified the store by the brand name on the container of milk which was in her bag and which is sold only by that store since it is part of a dairy bottling plant. Perhaps from there, he reasoned, she could point the way home. That store is a popular neighborhood shopping place, but it was a good fifteen blocks from where we were now — a long, long walk for an elderly, frail, little woman, carrying a load of groceries. Perhaps a ride around the neighborhood would allow her to identify a familiar landmark.

Everyone applauded the idea, even the two policemen. They didn't want to take Mrs. Melnyk to the station house, where the bureaucratic wheels would start churning in order to find where this little old lady belonged. And so, Mrs. Melnyk, the two patrolmen and I climbed into the police car for an illuminating ride through the streets. My husband went home with the VCR in hand. It wasn't until he rounded the corner that I remembered I didn't tell him to take the quiche out of the oven.

The back seat of a New York City police car was all officialdom and very little comfort. The air was musty, hinting of unwashed bodies and fear. The two-way radio squaked continuous messages, which one officer acknowledged. He reported that he was transporting "one elderly white female and an interpreter" and asked if there were any reports at the station of a missing person of Mrs. Melnyk's description. There were none. I hugged the tiny woman to my side during the ride.

Mrs. Melnyk identified the store, but wasn't sure which street led to her house. While the policemen went to inquire inside, she relaxed a bit and we had a nice chat, but for the people passing by who glanced with surprise at two women huddled in the police car.

She is 84 years old, she told me, and came to this

country a long time ago. She worked hard, cleaning offices in Manhattan and fearlessly rode the subways at night for many years. She and her husband had one son, who grew up to be a good man, she said, and when her husband died she continued to live in the City until someone broke into her apartment and cleaned out everything she had. After this incident she decided to come and live with her son and his family. She missed her church in the City and her friends. She spoke with great sadness but did not complain. I hugged her closer and held her injured hand. The wound was a nasty one and the blood began to seep through the many layers of paper toweling.

The officers came to the car and said that her son had been in the store some time ago looking for her. She had been missing since four that afternoon.

The patrol car radio squacked some more, and the officers contacted the precinct which had jurisdiction over the neighborhood where we stopped. Sure enough, Mrs. Melnyk was on record there as a missing person. A few more messages back and forth and soon another patrol car pulled up with her son in the back seat.

It was not a joyful reunion. He was angry, she was frightened and I sympathized with both of them. "Don't yell at her," I said to Mrs. Melnyk's six foot, burly son. But he was too busy to pay any attention to me, letting off steam and describing to one of the policemen his four-hour search for his mother.

We said our goodbyes. I embraced the tiny woman. She kissed me and asked for God's blessing on all of us. The paper towel dressing on her hand fell off and the wound looked ugly and purple in the glare of the street lamp and the twirling police car lights. She disregarded it and shook hands with each policeman, leaving dark smudges of blood on unsuspecting hands.

The two officers gave me a lift home. I kept hoping fervently that my neighbors had the good sense to be watching television and not be opening their front doors for whatever reason or looking out the windows as I emerged from the police car.

The two young men thanked me and I thanked them for a job well done. We wished each other "Merry Christmas" and agreed that the events of the past few hours held a special meaning in this time of sharing and giving.

Over a hastily prepared salad and a black-bottomed, dry and tough quiche, my husband and I pondered the quirk of fate, the magic of coincidence.

* * *

The above story is true, only the name of the main character has been changed to protect her identity. Every day scores of elderly people become lost and remain missing for several hours, even days. It is a traumatic experience for everyone involved, the lost individual as well as his or her family.

Even though some elderly people lose their way or

become disoriented, often in familiar surroundings, it does not mean they are senile and completely unreliable. Each situation is different and should be treated accordingly.

Being lost is a very embarrassing ordeal for an elderly individual. At all costs, his or her dignity should be preserved and the event treated calmly and with understanding. It is very important that elderly people carry some sort of identification, listing their name, address, telephone number and who to contact in case of an emergency. In extreme cases this information should be sewn into clothing, such as a coat or jacket.

Many elderly people do not speak English and without proper identification they are virtually helpless when lost. So, as a matter of fact is anyone trying to help them who does not understand their language. This is true of the authorities as well. Such individuals are then taken to the nearest police station while efforts to locate the family are being made. This is a terribly frightening experience for these elderly persons, but one that can be avoided with proper care.

Care is the key word here. But doesn't it play a major role in just about every situation in life?

MARTA BACZYNSKY

"THAT'S NOT MY JOB"

Within the scope of organizational activities there are always jobs not specifically assigned to anyone, but which nevertheless need to be done. These tasks are the hardest to do even though most of the time they are the easiest in terms of work. For instance, there's lots of mail and it has to be taken to the post office, but just try and find a volunteer to do this. Everyone is very tied up with this or that. So, this insignificant task will be shuffled from one member to another until someone finally breaks down and agrees to do it, grudgingly, crying all the way to the post office "That's not my job".

Here is a wonderful little story, actually a play on words, which brings this point home. It is a story about four people named *EVERYBODY*, *SOMEBODY*, *ANYBODY* and *NOBODY*. There was a job to be done and *EVERYBODY* was sure that *SOMEBODY* would do it. *ANYBODY* could have done it, but *NOBODY* did it. *SOMEBODY* got angry about that, because it was *EVERYBODY'S* job. *EVERYBODY* thought *ANYBODY* could do it, but *NOBODY* realized that *EVERYBODY* wouldn't do it. It ended up that *EVERYBODY* blamed *SOMEBODY* when *NOBODY* did what *ANYBODY* could have.

MEMBERS—AT—LARGE

A special welcome!

All of us who live close to or in large cities in the United States are almost sure to find several branches of the Ukrainian National Women's League of America. It is easy then to join the organization and choose a branch which will suit one's preferences.

But there are many Ukrainian-American women who live in smaller communities, not within commuting distance to any greater urban areas. They too can be a part of our organization becoming Members-at-Large.

Who is a Member-at-Large of our organization? It is an individual who accepts the same responsibilities and is granted equal privileges, as those who actively attend branch meetings. It is a person who respects and fosters the goals of UNWLA, is familiar with the current program of the organization and supports its aims. A Member-at-Large is a Ukrainian-American woman who acknowledges her accountability to the greater cause which binds all Ukrainians and those of Ukrainian descent in the free world. She is a woman who is proud of her cultural heritage and promotes it freely according to the means at her disposal.

The question may arise: what can one individual do in terms of promoting a program of an organization when far removed from its hub? The answer is, —plenty. Our organization stands behind each member to offer its resources, experience and influence to help with their endeavors. Informative literature, pamphlets, how-to manuals, slide presentations, cultural artifacts for exhibits and more, are available to every Member-at-Large aiding her with projects which she wishes to present in her community.

It must be pointed out that such projects, be they a lecture, a crafts exhibit, a slide show of Ukrainian regional costumes, or a pysanka painting lesson — are usually very successful and they serve as an introduction of the Ukrainian heritage to an American community.

What benefits does an individual reap from her status as a Member-at-Large of UNWLA? The most obvious benefit is the prestige which identifies her as a member of the largest Ukrainian women's non-political, non-sectarian organization in the U.S., with an esteemed history of devoted service to the Ukrainian cause and women's rights. She takes pride in supporting such an organization and is confident that through her membership, together with the thousands of other women, important work will continue. With the annual membership dues of \$30.00 a Member-at-Large also receives OUR LIFE magazine, the organization's publication, which deals with every spectrum of interest to the Ukrainian-American woman.

At this time we welcome six new Members-at-Large into our ranks. We are very happy to have their support and cooperation and wish them success as new "Sojuzianky."

Ukrainian National Women's League of America welcomes the newest Members-at-large: Renata Babak, Olha Boba, Nadia Grobelsky, Ulana Klymyshyn, Aleksandra Palijenko, Helen A. Petryshyn, Julianna Ratych, Vera Shumeyko.

WINNERS of the UKRAINIAN MUSEUM'S LOTTERY

drawn on December 8, 1985

RANCH MINK COAT — Maria Motyl, Sunnyside, N. Y.
TRIP OF YOUR CHOICE, Value \$1,000 — Dr. Maria Koznarsky, Jersey City, N. J.
NATURAL NORWEGIAN FOX JACKET — Rev. Bohdan Olesh, Glen Lyon, PA.
\$500 CASH — Beverly Samuelson, South Amboy, N. J.
VHS VIDEO RECORDER — Mr. & Mrs. T. Stelmach, Los Angeles, CA.*
MICROWAVE OVEN — Bohdan Grochola, Bridgeview, IL.
COLOR TELEVISION — Chrystyna Bryndzia, Newark, N.J.

*Mr. & Mrs. Stelmach donated the video recorder to The Ukrainian Museum

NEWS from UNWLA HEADQUARTERS

A RECAP OF ACTIVITIES IN 1985...

— In May 1985 Ukrainian National Women's League of America celebrated its 60th anniversary. A host of accomplishments and achievements within that span of time bear witness to the organization's well being and its untiring commitment to the Ukrainian community. The scope of UNWLA's activities included work in the field of education — particularly preschool education, in public relations — participation in American women's organizations, the promotion of Ukrainian culture, expansion of the welfare program, continuation of scholarships for Ukrainian youth in South America and Europe, a medical aid program for our children in need overseas and support of the Ukrainian Museum. One can truly say that there are few, if any organizations which can match a record such as this!

— In the February 1985 circular sent to all Branches, the ongoing problem of delinquent subscriptions to OUR LIFE magazine was once again discussed. The costs of this publication have risen disproportionately to the subscription price. In 1971 a "reserve fund" was started to cover the shortages encountered. Unfortunately, the interest from the fund cannot cover these shortages because the principal itself is not very large.

The XX Convention of UNWLA passed a resolution which empowered Branches to collect membership dues together with the subscription cost for the magazine. According to UNWLA By-laws, every member is obligated to subscribe to the publication. The leadership of each Branch assumed the responsibility for its 100% membership subscription to OUR LIFE.

Our organization faced a serious problem concerning our magazine in 1985. The question "Can we afford to continue with this publication" has come up more and more.

—The New Jersey Regional Council of UNWLA celebrated its 25th anniversary on March 17, 1985.

—Detroit Regional Council of UNWLA celebrated its 50th anniversary on November 17, 1985.

—The following regions held their regional meetings:

Chicago — March 23; Philadelphia — March 24; New York — April 28; Ohio — April 28; Rochester — April 28; New Jersey — May 4; Detroit — September 22.

—To formulate commemorative festivities marking the 1000th anniversary of Christianity in Ukraine a community meeting was held in Philadelphia, PA on March 23, 1985 in which Mrs. Iwanna Rozankowsky, president of UNWLA and secretary of UNWLA Mrs. Maria Sawchuk took part.

— In September 1985 Scholarship Chairman Anna Krawchuk and a member of the Scholarship Committee Ksenia Hapij travelled to Brazil and Argentina to visit Ukrainian communities, schools and institutes where recipients of UNWLA scholarships reside. They also investigated areas where our organization can aid Ukrainian children and youth, further

— Branch 61 of UNWLA celebrated its 25th anniversary on September 14, 1985.

— Branch 29 of UNWLA celebrated its 25th anniversary on September 22, 1985.

— Branch 90 of UNWLA celebrated its 20th anniversary on October 20, 1985.

— December 2, 1985 marked the 10th anniversary of the death of Olena Lototsky, co-founder and long time president of our organization.

— A very special program of our organization is the Grandmother Fund. For many years UNWLA has "taken care" of grandmothers, Ukrainian women, elderly and alone. To this date 16 such women are the recipients of our concern, love and care. Lidia Chernyk, Welfare Chairman of UNWLA advised our membership that help is needed. For only \$ 110.00 annually, a Branch or Regional Council can contribute to the well being of an elderly woman.

— The annual meeting of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations took place in Toronto, Canada on November 9 & 10, 1985. Attending the meeting from UNWLA were: president Iwanna Rozankowsky, vice president Maria Tomorug, corresponding secretary, Maria Sawchuk, member-at-large, Iryna Kurowytsky, and Olha Lyskiwsky, editor of OUR LIFE. The meeting agreed upon the following: the 5th Convention of the WFUWO is

scheduled for 1987 in Toronto; to present Vasyl Stus as a candidate for the Nobel Prize; to send a telegram to President Reagan concerning the Myroslaw Medvid affair.

— Lida Hladky, cultural chairman of UNWLA reminded Branches of UNWLA that the month of March 1986 is dedicated to Ukrainian women, their contribution to the history and culture of our nation. Two outstanding women should be honored and remembered —Olena Teliha and Alla Horska. Biographical data of these individuals is available at UNWLA organization headquarters.

— Once a year each Branch of UNWLA is required to fill out reports concerning its membership and activities. This should be done with care and attention. These reports must be filed at headquarters by *January 31, 1986*.

Branches should pay special attention to the following:

- a) members should be listed in alphabetical order and names must be printed,
- b) separate reports should be filled out for the welfare program and scholarship program,
- c) donations to the welfare program must match the treasury report,
- d) all donation lists and donations for the Olena Lototsky Fund must be returned to headquarters.

— UNWLA members are encouraged to support The Ukrainian Museum by becoming members of this institution.

DISCOVER THE VARIETY OF UKRAINIAN EMBROIDERY

A review by Halya Kluchko

A new hard-covered book titled *UKRAINIAN EMBROIDERY TECHNIQUES* by Tania Diakiw O'Neill has appeared on the market. The book is written in Ukrainian and English, has 158 pages with 26 colored and 34 black and white photographs and includes 361 diagrams.

In our highly technical world there is a growing desire to return to the simpler life style of our ancestors, a need to get away from the cheap, standard, mass-produced article, and to create something unique and personal. In recent years, handmade crafts have experienced a renaissance as more people realize and develop their hidden creative talents. Thus, Tania O'Neill's timely book provides all the necessary information and instructions to discover the diverse and creative world of Ukrainian embroidery.

In the past several decades, the popularity of the multicolored cross-stitch technique has overshadowed the great variety of Ukrainian embroidery styles. Many people, unfortunately, believe that only the cross-stitch methods existed in Ukraine. In

an attempt to counter this belief and to preserve the rich heritage of Ukrainian embroidery, the author has spent many years consulting knowledgeable individuals, collecting information and doing basic research of the relatively rare and unknown stitches.

Ukrainian Embroidery Techniques reflects this extensive research. It provides the reader with an enormous wealth of styles and techniques. Among others, it includes the elegant restraint of the Poltava cut-and-drawn work, the passionate coloring of Hutsul designs, the aristocratic artistry of satin stitch, rarely seen insertions, and the joining and smocking techniques of the Lemko and Boyko regions.

The book is divided into six sections, each devoted to a specific kind of work: solid stitching, openwork, hems and edgings, joining and insertions, smocking, and free form. The individual embroidery techniques — 105 in all — are presented in increasing order of difficulty. For each stitch, there are excellent step-by-step diagrams drawn by Maria Petrowych Wynnytsky. These dia-

grams are so detailed and accurate that one does not require an instructor to learn the techniques.

In addition to this practical "how-to" information, Ms. O'Neill has provided excellent historical background data. Ukrainian embroidery is so diverse that each region had its own technique, terminology and coloration. The author has noted this whenever possible. She has also included diagrams of the basic types of Ukrainian shirt construction and a map of Ukraine.

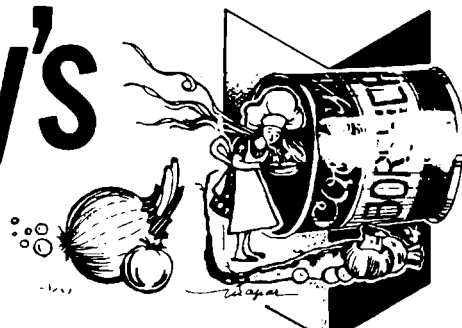
This well researched work is an excellent handbook for those who wish to learn traditional techniques of Ukrainian embroidery. Museums can easily use it as a handbook of terminology relating to this Ukrainian art form. For the beginner discovering the world of Ukrainian embroidery, or the scholar, this book will provide many hours of enjoyment.

To order, send \$ 34.00 ppd. (includes delivery; Pennsylvania residents add 6% sales tax) to:

STO PUBLICATIONS
DEPT. L1
JENKINTOWN, PA 19046

Savory Tart and a quintessential Quiche,
 During the holiday season friends come to visit frequently — inviting themselves into the kitchen, rubbing their hands from the cold, hungry for that something special, hot and tasty. Two wonderful ideas, quick and easy to prepare are a smoked salmon tart and a vegetable/spinach quiche.

COOKY'S CORNER

SMOKED SALMON TART

INGREDIENTS

- 1 unbaked 9-inch pastry shell**
- 1 egg white, lightly beaten**
- 1/2 pound smoked salmon, chopped**
 (use ends and trimmings of smoked salmon if available, as they are less costly)
- 1 cup grated Swiss cheese**
- 4 eggs**
- 1 1/2 cups half-and-half**
- 1 tablespoon finely snipped fresh dill**
- 1/2 teaspoon freshly ground pepper**
- Red caviar** - optional for garnish

METHOD

1. Preheat oven to 400 °F. Brush pastry shell lightly with egg white and bake for 5 minutes. Let cool slightly.
2. Preheat oven to 450 °F. Distribute salmon over bottom of pastry and sprinkle with cheese.
3. Beat all remaining ingredients together except garnish and pour over the cheese.
4. Bake 15 minutes. Reduce oven temperature to 350 °F and continue baking until top is golden, about 15-20 minutes. Garnish with caviar.

SPINACH/VEGETABLE QUICHE

INGREDIENTS

- 1 unbaked 9-inch pastry shell**
- 1 10-ounce package of frozen spinach, cooked and drained**
- 2 tablespoons butter**
- 1 tablespoon finely chopped scallions**
- 5 ounces frozen mixed vegetables, cooked and drained**
- pinch of fresh ground pepper**
- 1/2 teaspoon salt**
- pinch of nutmeg**
- 6 ounces of fresh white mushrooms, chopped and cooked**
- 3 eggs**
- 1 1/2 cups light cream**
- 1/4 cup grated Swiss cheese**
- 1/4 cup grated parmesan or romano cheese**
- 1 tablespoon butter to dot**

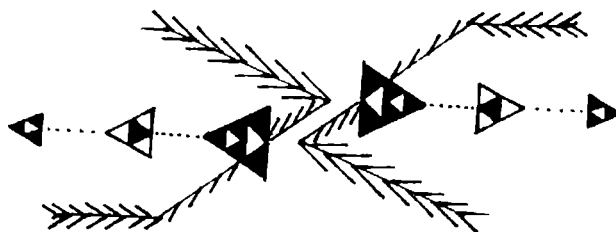
METHOD

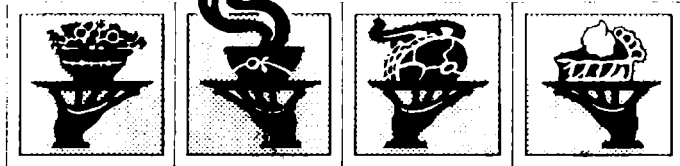
1. Preheat oven to 400 °F. Pierce bottom and sides of pastry shell with fork to prevent from bubbling. Bake for 5-10 minutes until lightly golden.

2. Place 2 tablespoons of butter in a skillet and cook scallions for 2 to 3 minutes. Add spinach and stir for several minutes to allow moisture to evaporate. Add cooked vegetables and mushrooms. Stir in salt, pepper and nutmeg and 1 tablespoon of romano cheese. Remove from heat.

3. Preheat oven to 375 °F. In medium bowl beat eggs and cream to blend. Gradually stir in the spinach/vegetable mixture. Pour or spoon mixture into the pastry shell. Sprinkle with remaining parmesan cheese and top with the Swiss cheese. Dot with butter. Place the quiche in oven for 25-30 minutes until puffed and golden brown. Serve warm.

The simple act of placing familiar ingredients in a flaky crust seems to wrap it in elegance. Continue this theme in the entire presentation of the meal. Serve the tart or quiche with a green salad topped with a light oil dressing, and hot finger rolls or croissants. For dessert, sugar cookies or a chocolate mousse. Throughout the meal, champagne, of course!

Наступає святковий час і можна на деякий час забути про дієту. Подаємо два приписи на торт.

ГОРІХОВИЙ ТОРТ З КАВОВИМ КРЕМОМ

- 4 горнятка покраних волоських горіхів
- 1 горнятко мелених волоських горіхів
- 2 гор. (неповні) цукру
- 10 білків
- 1 ложка меду
- 2 ложки тертої булки

1. Розтерти мед з 2 ложками цукру.
2. Збити піну з білків додаючи потроху цукор і мед з цукром.
3. Потім додати горіхи. Вимішати все добре й дати до тортівниці вилложеної восковим папером та висмарованим маслом.
4. Пекти в розігрітій печі на 325° 20 хвилин, зменшити вогонь на 300° і пекти ще 25-30 хв., поки корж не зарум'яниться. (Якщо пекти в двох тортівницях то можна пекти коротше.

КРЕМ

- 12 жовтків
- ½ фунта цукру
- 1 гор. сильної кави (6 ложечок порошкової кави розведеної в горнятку кип'ячої води)
- ½ фунта масла

1. Збити жовтки з цукром і влити вихолоджену каву.
2. Варити над паром в подвійній посудині поки не згусне.
3. Окремо втерти масло (Найкраще вживати бите масло).
4. Разом все змішати й втерти електричною мішалкою.

Коли спечуться два коржі перекласти їх 2/3-ми крему, а коли тільки один корж треба його розрізати /перекроїти/ і перекласти. Посмакувати торт зверху і з боків. Тоді посипати меленими горіхами.

РІЗНОКОЛЬОРОВИЙ ТОРТ З МИГДАЛІВ

I. КОРЖ

- 8 яець
- 8 унцій спарених, висушених і мелених мигдалів
- 6 ложок цукру
- 1 ложка цитринового соку
- 2 ложки тертої булки

1. Збити жовтки з цукром.
2. Збити піну, додавати до жовтків на череміну з мигдалями. Додати терту булку і влити цитринового соку.
3. Пекти на 350° 20 хвилин, зменшити до 300° і пекти ще 20-25 хвилин.

II. КОРЖ

- 5 білків
- 6 унцій меленого в лущині мигдалю
- ¾ горнятка цукру

Збити піну додаючи потроху цукру, а в кінці мигдалів. Пекти на 250° 50-60 хвилин.

Корж повинен легко зарум'янитись і бути сухий зверху.

ДО ПЕРЕКЛАДАННЯ:

I. МАСА:

- 8 унцій півсолодкої шоколяди
- 3 жовтки
- ½ фунта збитого масла
- 2 ложки коньяку або 1 ложка коньяну і 1 ложка рому

Розпустити шоколяду над паром в подвійній посудині. Втерти масло й додати до нього трохи півсолодкої шоколяди.

Вбиваючи додавати по одному жовткові, а потім коньяк або ром.

II. МАСА:

- ½ гор. солодкої сметанки
- 6 ложок варення ананасового, морелевого або агрестового
- 2 ложки цитринового соку
- цукор до смаку

Збити сметанку і додати варення, сок і до смаку цукор.

Перерізати перший корж на половину й помазати шоколядовою масою.

На це покласти корж II і його помастити масою з сметанки. Накрити другою частиною коржа I.

СКЛИЦЯ:

- 2 гор. цукру-мучки
- сік з цитрини або з половини помаранчі.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Хроніка за 1984 рік

Округа об'єднує 12 відділів із 444 членками.

Голова Округи — Ірина Чайківська

Пресова референтка — Таїса Богданська

25-ліття Нью-Джерської Округи було відзначено 17-го березня 1985 р. святочним полуденком в залі Українського Народнього Дому в Ірвінгтоні.

ВІДДІЛ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА
4-ий	Нью Брансвік	Ліна Хромовська
18-ий	Пассейк	Оксана Кордуба
24-ий	Елізабет	Марія Бокало
28-ий	Ньюарк-Ірвінгтон	Слава Олесницька
32-ий	Ірвінгтон	Катерина Янчишин
61-ий	Віпані	Аніта Раїк
65-ий	Нью Брансвік	Марта Цимбаліста
70-ий	Пассейк	Олена Бобиляк
75-ий	Мейплвуд	Наталка Питляр
86-ий	Ньюарк	Наталія Клапіщак
92-ий	Менвіл	Таня Рішко
100-ий	Картерет	Лідія Сінгура

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА

У звіттовому році приєднано 34 нових членок, вибуло 31.

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

4-ий Відділ веде світличку в якій записано 20 дітей, а провадила нею Соня Слободян і Сяня Бокало.

61-ий Відділ спонсорує світличку в якій записано 9 дітей; вчителює Леся Ласій.

75-ий Відділ до червня 1984 р. провадив світличку в якій було 10 дітей; вчителька — Ліда Бойко. Виховна референтка відділу Леся Лапій зрезигнувала, бо почала провадити світличку 61-го Відділу.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНА РЕФЕРЕНТУРА

На ширших сходах відділів виголошено такі доповіді:

4-ий Відділ. Л. Остапак: "Потреба українського активування в американській політиці"; Т. Павляк: "Інформації американцям про Великий Голод в Україні 1932-33 р."; М. Цісик: "Похорон Блаженнішого Патріярха Йосифа"; Доповідь Оксани Сиволах — журналістки, яка дописує до американських журналів.

18-ий Відділ. Лекція про китайське куховарство. Мирося Ваньо прочитала доповідь на тему "Майбутність української громади"; Роман Микита висвітлив прозорки з подо-

рожі по Україні; Джуді Віл показала як робити різдвяні прикраси.

24-ий Відділ. Відбулась прогулянка на Верховину; Аня Кравчук доповідала про стипендійну акцію СУА, було висвітлено найновіші прозорки українського поселення в Бразилії, відбулась доповідь про ошадностеві конта для емеритів. Олена Мельничук мала дві доповіді, а саме про Оксану Мешко, та "Шевченко — Людина". Ольга Заремба промовляла на жалібних сходах в честь Патріярха Йосифа Сліпого.

28-ий Відділ. "50-річчя Першого жіночого Конгресу Союзу Українок"; "Піонерка українського жіночого руху на Україні — Наталія Кобринська"; Оповідання на "День матері", "Життєвий шлях Патріярха Йосифа"; Розповідь про сучасний Львів, Відчитання віршів зі Сибіру.

32-ий Відділ. Лекції вишивання провадила Анастасія Паньків і Альбіна Луцишин. Марія Роговська показала як виконувати трипільську кераміку. Були висвітлені прозорки з України.

61-ий Відділ відбув Святочну зустріч для членок і їх родин, та прощальний вечір для двох членок.

65-ий Відділ. Есей "В поклони Героїням" відчитала Т. Коверко. На сходах делегатки звітували про перебіг XX-ої Конвенції СУА.

70-ий Відділ мав висвітлення прозорок з подорожі по Україні. Приготував гарне прощання для членок: Олени Площанської і Юстини Головацької. Відбулись жалібні сходи в пам'ять Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого.

75-ий Відділ мав лекцію про плекання рослин, Показ

"Слов'янський фестиваль" при Ріджерз університету. Зліва: Л. Пенцак, д-р Г. Гунчак, М. Стахів, М. Федорів, О. Третьяк.
Slavic Festival held at Rutgers University. L—r: L. Pentsak, Dr. T. Hunchak, M. Stahiv, M. Fedoriv, O. Trytiak

"День союзянки" — показ весільного вбрання з приміненням вишивки, участь брали Відділи 4-ий, 18-ий.
"Den' soyuzianky" — fashion show of wedding attire with adaptations of embroidery design. Participants were members of UNWLA Branches 4, 18.

різьби — Іван Симчик. Відбувся у відділі "Розваговий вечір" для нових членок, та Різдвяна зустріч.

86-ий Відділ. Доповідь "Про Олену Телігу" приготувала Ольга Гнатейко, а д-р Христина Чехут-Макейдо: "Переходовий час у чоловіків". Показ біжутерії і виклад про напівкоштовні каміння, приготувала Марічка Сохан.

92-ий Відділ. Таня Рішко мала доповідь про харчування; М. Стахів "Як устійнювати дату святкування Великодня" та "Маркіян Шашкевич — пробудитель галицьких українців". Т. Рішко звітувала про XX-у Конвенцію СУА.

100-ий Відділ відбув вечірку перед Різдвом.

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА

4-ий Відділ влаштував: "Товариський вечір", Мистецьку виставку картин, "Дитячу маскараду".

18-ий Відділ влаштував: "Товариський вечір", Весняний базар, концерт "Мандрівка по Україні з нагоди 100-річчя жіночого руху", теж "Дитячу маскараду" й Коляду.

24-ий Відділ зорганізував спільну Різдвяну вечерю для громади з виступом церковного хору і бандуристів. Відбувся показ писання писанок на Великоднім базарі.

28-ий Відділ. "Містерії Середнього Сходу" доповідачі Слава і Остап Олесницькі; які показали пам'ятки привезені з Сауді Арабії: килими, біжутерія, одяг і т.д. Відділ влаштував завдяки імпрезової реф. Валі Калин-Магмет "Китайську льотерію" і "Чайний вечір".

32-ий Відділ мав промовця з "Нью Джерзі Бел Телефон".

"День союзянки" — 75-ий Відділ відповідає за гостину. Зправа: Слава Гординська (госп. реф.)
"Den' soyuzianky" — Branch 75 was responsible for the refreshments. On the right — Slava Hordyns'ka.

61-ий Відділ влаштував Великодний базар.

65-ий Відділ влаштував показ прозірок з подорожі по Україні, висвітлювала Марта Федорів. Відділ приготував "Товариську зустріч" разом з 4-им Відділом, (який провадив програмою, а 65-ий подав вечерю). Відділ влаштував разом з Сестрицтвом показ прозірок з чудотворної появи Божої Матері в 1968 р. в Єгипті. Разом з громадою відділ прощав о. Р. Мірчука. О. Стойко поділилася з своїми вражіннями з поїздки по Європі.

70-ий Відділ влаштував Свято Жінки-Героїні, імпрезу з нагоди 45-ліття проголошення незалежності Закарпатської України. 28-го жовтня 1984 р. 70-ий і 18-ий Відділи були господарями "Дня Союзянки" в залі церкви св. Миколая в Пасейку.

75-ий Відділ мав успішну забаву "Вишивані вечерниці". Відділ брав участь в "Дні Союзянки".

86-ий Відділ мав панель: "Засоби ширення української культури поза межами України". (Панелісти: Л. Гуцалюк, А. Добрянський, Р. Жук, Г. Сміндак.)

92-ий Відділ. Заходом членок "День 22-го Січня" був проголошений "Українським днем" міста Менвіл.

100-ий Відділ влаштував Свят-Вечір і Чайний вечір.

МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА

Всі відділи округи продавали цеголки між членками й громадянством на будівельний фонд Українського Музею в Нью-Йорку. Багато членок округи є членами Музею, а деякі меценатами.

"День союзянки" — виставку приготував 28-ий Відділ СУА. Зліва: Н. Бігун, Ір. Качмарська, Н. Загайкевич.
"Den' soyuzianky" — display organized by Branch 28. L—r: N. Bihun, I. Kachmars'ka, N. Zahaikevych.

Виставка з праці у світличках. Зліва: Ліна Хромовська та Оксана Бокало.
Exhibit of nursery school activities. L-r: Lina Hromovska and Oksana Bokalo.

Заприсяження нової управи 32-го Відділу СУА.
The Executive of Branch 32 being sworn in.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

4-ий Відділ посилає пакунки українцям в Польщі і в Південній Америці.

18-ий Відділ склав на Стипендійний Фонд СУА 200.00 дол. для Анізії Козишин в Бразилії.

24-ий Відділ. Членки відвідують хворих, помагаючи їм морально й матеріально.

28-ий Відділ займається широкою працею суспільної опіки, якою віддано провадить Ольга Гнатик вже довгі роки. Вона та членки відділу відвідують хворих в лікарнях та матеріально допомагають українцям в Європі й Південній Америці.

32-ий Відділ вислав 30 пакунків до Бразилії, а 11 пакунків до Польщі.

61-ий Відділ висилає пакунки до сиротинця в Бразилії.

65-ий Відділ оплатив посылку книжок до Бразилії, а членки вислали одежі до Бразилії.

70-ий Відділ вислав 80.00 дол. на Стипендійний Фонд в пам'ять інженера Мартинюка.

75-ий Відділ вислав 50.00 дол. і 4 пакунки одягу до Бразилії.

86-ий Відділ приєднав 3 спонсори стипендій, які вплатили 878.00 дол. Допомогу в сумі 100.00 дол. вислав "Бабусі" п. Рудко.

92-ий Відділ вислав дві посылки з одягом до Бразилії.
100-ий Відділ вислав 2 пакунки з одягом до Польщі. Членки відвідують хворих в лікарні й по домах.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

Референтка приготувала Хроніку округи й допис про "День Союзянки" до "Нашого Життя". Писала дописи поодиноким відділів до української преси. Відділи працюють над тим, щоб всі членки передплачували "Наше Життя", та при різних нагодах збирають пожертви на Пресовий Фонд або Запасний Фонд журналу СУА. Докладний звіт зі святкування 25-ліття Округи дала ред. Любов Коленська до "Свободи", а Таїса Богданська до "Нашого Життя".

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА

За старанням господарських референток розпродано печиво на базарах і інших імпрезах. Господарські реф. гостили членок під час сходинок чаєм і солодким.

Таїса Богданська,
пресова референтка

РІЧНІ ЗБОРИ

23-й ВІДДІЛ, ДІТРОЙТ, МІЧ.

Річні загальні збори 23-го Відділу відбулися 24-го листопада 1985 р., в шкільній залі при церкві св. Івана Хрестителя, була присутня голова Округної Управи Оріся Лончина.

Вибрано таку управу на 1986 рік: Люба Петрик — голова, Соня Карлюк і Марія Гуменяк — заступниці голови, Надя Свистун — секретарка, Евдокія Грицай — заступниця секретарки, Ніна Сухарська — скарбник.

Референтки: Уляна Мерек — фінансова, Соня Карлюк — пресова, Марія Матрасик — кореспонденційна, Ева Смолій — організаційна.

Господарський Комітет: Анна Вирста — голова, Галя Сніжик — заступниця.

Контрольна Комісія: Марія Яворська, Марія Ясінська і Марія Слупецька.

Надя Свистун,
секретарка зборів

71-й ВІДДІЛ, ДЖЕРЗІ СІТІ, Н.ДЖ.

Загальні збори 71-го Відділу СУА в Джерзі Сіті, Н.Дж. відбулися 8-го грудня 1985 р. Округу на зборах репрезентувала Олександра Крумшин.

Склад нової управи: Галина Білик — голова, Катруся Коць — заступниця, Галина Гаврилюк — секретарка, Стефанія Мацяк — скарбник.

Референтки: Оля Литвинка й Христина Кахнич — організаційні, Ніна Ковбаснюк — культурно-освітня і імпрезова, Дарія Кравченко — пресова, Анна Вішка й Стефанія Білоус — суспільна опіка, Анастасія Сибі — зв'язків, Параскевія Шеремета — господарча.

Контрольна комісія: Стефанія Штомпіль — голова, Стефанія Цьолко й Марія Куца — члени.

Дарія Кравченко,
пресова

**50-ЛІТТЯ
ОКРУЖНОЇ УПРАВИ СУА В ДІТРОЙТІ**

Святковий комітет 50-ліття. Сидять зліва: О. Лісківська, М. Зубаль, С. Гейзен, О. Лончина, Л. Колодчин (голова комітету), Р. Дигдало, О. Климишин, П. Будзол, М. Йованович. Стоять зліва: М. Майсюра, М. Шехович, В. Гординська, О. Ададек, Л. Петрик, О. Папіж, К. Кобаса, д-р М. Балтирович, О. Гриньків, С. Суровий, Р. Тобіянська.
The program committee for the 50th anniversary celebration of the Detroit Regional Council. Seated (l-r): O. Liskiwsky, M. Zubal; S. Hazen, O. Lonchyna, L. Kolodchia (chairman), R. Dyhdalo, O. Klymyshyn, P. Budzol, M. Jovanovich. Standing (l-r): M. Masiura, M. Shehovych, V. Hordynska, O. Adamek, L. Petryk, O. Papiz, K. Kobasa, Dr. M. Baltorowych, O. Hrynkiw, S. Surowy, R. Tobians'ka.

У неділю 17-го листопада 1985 р. Округна Управа СУА в Дітройті відсвяткувала 50-ліття свого існування. Святкування почалось урочистою Службою Божою та відправленням панахиди за всіх померлих членок, в церкві св. Йоасафата. Потім членки перейшли до Українського Культурного Центру, де в першій годині розпочався ювілейний бенкет.

Свято відкрила голова святкового комітету Ліда Колодчин, яка підкреслювала велику пророблену працю наших піонерок в початках заснування і оформлення жіночої організації. Наталка Гевко перша заступниця Голови Округної Управи перебрала далі ведення програми та привітала преподобних отців, представницю Головної Управи СУА Марію Томоруг, головну редакторку журналу "Наше Життя" Ольгу Лісківську, численних гостей та всіх членок. Голова Округної Управи Оріся Лончина в своєму слові сказала, що в житті організації 50-літній ювілей це підсумки праці не одиниці, але великої кількості людей, які трудилися для загального добра. Сьогодні відзначаємо цих жінок і клонимо голови перед ними. Молитву і поблагословлення трапези перевів о. Ігумен Бернард Панчук настоятель церкви Непорочного Зачаття. Після обіду святкове слово виголосила Марія Томоруг перша заступниця голови Головної Управи СУА, яка цікаво розвинула свою доповідь, про початки й розвиток Союзу Українок. В Америці Союз Українок проіснував шістьдесят років і, від самого початку веде харитативно-догомогову, культурно-освітню й виховну працю в громаді. Після Другої світової війни виринули нові потреби й СУА поширив свою добродійну працю — допомагаючи українцям у Польщі та Південній Америці, політичним в'язням і дисидентам. За останніх десять років завдяки Стипендійній Акції СУА сотки дітей покінчили школи й вищі студії. СУА заснував Український Музей в

Нью-Йорку і вже довгі роки видає жіночий журнал "Наше Життя". СУА гордий проробленою працею, але свідомий того, що можна зробити більше коли все наше жіноцтво — молодшого й старшого віку увійде в зорганізоване жіноче життя.

Рома Дигдало коротко подала історію праці дітройської округи. Кожний період був повний праці над собою, для родини, дітей, в громаді й для допомоги українцям в батьківщині та на поселеннях. Крім щоденних обов'язків треба звернути увагу на те, що в 1935 році Дітройт перший в Америці заснував Округну Раду (тоді названо Центральний Комітет) для спільної акції в громаді та спільних виступів перед американським світом. Дальшим почином Дітройту це створення в 1955 році статутної комісії, яка випрацювала проєкт статуту СУА, який з деякими змінами XI Конвенція прийняла. Одним з найбільших досягів округи є т.зв. "Українське Село". Ще в 1956 році при окрузі створено будівельний комітет, що займався придбанням фондів на будівлю СУА. Згодом поширили план і вирішено будувати дім для старших віком разом з будівлю. Для полегшення праці округи створила корпорацію "Українське Село", якій вдалося дістати федеральну позичку на будову, але виявилось, що в тому домі не можна мати будівлю СУА. Бажання придбати будівлю не вигасло й тепер одне з головних завдань округи це придбання будівки. Округна Управа в 1930 року є власником збірки регіональних костюмів, яка постійно збільшується. Відділ 81-ий випрацював 60 ляльок в прекрасних оригінальних народних костюмах. Влаштувано звичаєві покази, як гуцульське весілля, різдвяні й великодні звичаї, драматичні постановки, а в тому відзначився 56-ий Відділ. Проваджено курси вишивання, килимарства, кераміки, обрядового печива. Виготовлено звукову програму прозірок з подорожі по Україні, яку

вже декілька років показується під час українського фестивалю в Дітроїті. Випрацьовано програму "Українського тижня" в американських початкових школах, яку успішно виконано три рази. Першу світличку організував 76-ий Відділ ще в 1965 році, а потім 63, 81, 53, а 50 Відділ в Ен Арбор веде Рідну Школу українознавства. Відбуто вишкіл для садівничок, проваджено виховні семінари та конференції. Округа співпрацює з Головною Управою виконуючи всі свої зобов'язання, а крім того дає пожертву на різні фонди. Засновано музейну референтуру, яка дбає про придбання членів для музею та поважною сумою грошей підтримує Музей.

Наступна точка в програмі — показ народнього українського вбрання. Моделювали молоді членки підвідділу: Надя Блюй вбрана в ношу з околиць Городенки, Марта Несторович з борщівського району, Христя Максимович з яворівського району, Ліда Заревич з снятинського, а Дануся Кальба з городенського району.

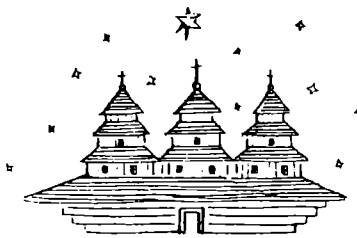
Далі відбулося відзначення та признання жертвенної праці в Союзі Українок. М. Томоруг вручила від Екзекутиви Головної Управи голові О. Лончині Почесну грамоту Окрузі Дітроїту за досягнення і "невтомну працю для організації, церкви й української громади". Почесними грамотами так само відзначено відділи за 50-літню працю в СУА: 5-ий, 23-ий, 26-ий. Золотими відзнаками відзначено членок за 50-літню приналежність до організації: з 5-го Відділу — Павлина Будзол, Агафія Галишин, Доміцеля Генік, Софія Кулявська, Анна Кумка, Доротея Морозовська, Катерина Сосновська, Параня Стетків; з 23-го Відділу Марта Боднар, Таня Дубрівна, Евдокія Кахній, Ксеня Кищук, Ірина Козаченко почесна голова округи, Марія Маланяк, Дора Сеньків, Марія Ступецька, Катерина Хомяк, почесна голова 26-го

Відділу, Марія Ясінська. З 26-го Відділу Олена Бабій, д-р Марія Бек, почесна голова 26-го Відділу, Марія Васько, Марія Владика, Розалія Косович, Параня Марко, Параня Равська, Марія Синайко, Михайлина Шанда, Юлія Чайківська, Марія Явна. Особливо заслужені члени нашої округи одержали відзначення грамотою; почесне головство Дітроїтської Округи Павлина Будзол, а почесне членство Катерина Кривуцька, Катерина Хомяк, Марія Ясінська, Катерина Кобаса, Марія Слупецька, Агафія Галишин.

В мистецькій частині виступив дует, Дарка Конопада й Адріана Петрина, виконуючи в'язанку пісень при акомпаньєменті Андрія Стасова. Христина Гладіш рецитувала "Визначній діячці" слова Зоя Когут. Христина Романа Липецька прикрасила мистецьку частину виконанням трьох пісень — "Сон", слова й музика Гнатишина, "Лелеки", слова Л. Ковальчука, музика Л. Вербицького, "Ой стрічечка до стрічечки", слова Т. Шевченка, музика М. Радзівєвського при фортепіановому супроводі Марії Лісовської.

В прикінцевому слові О. Лончина подякувала голові святкового комітету й головам всіх відділів за влаштування цього ювілею. Редакційній Комісії, яку очолювала Олена Климишин склала сердечну подяку за виготовлення Ювілейної Книги. Щиро подякувала всім виконавцям і Марії Томоруг і Тані Сілецькій, що приїхали до нас, щоб разом з нами відзначити наш Ювілей, Наталії Гевко за ведення цього вечора, Соні Гейзен голові 58-го Відділу за чудове прибрання залі й всім присутнім, що прийшли й пошанували наше 50-ліття. Свято закрито молитвою, яку перевів о. протопресвітер Нестор Столярчук настоятель церкви св. Покрови.

Марія Зубаль

Закінчення: "Різдво по-новому"

— Отже: коли ти щось даруєш, мусиш дотримати слова, — інакше це так, наче б то ти цей дарунок відбирав. Ось, наприклад, твоя думка про відгортання снігу з доріжки старенької пані Томсон. Якщо ти про це забудеш або думатимеш про будь-що інше й не прочистиш того ранку снігу, цим самим ти відбереш свій дарунок.

— Тепер я вже знаю, що означали твої слова, — сказав Брук із помітним зрозумінням на його обличчі.

— Добре, — сказав Адам, — а тепер черга на мене подумати над цим, що й я маю принести в дарі. Ви всі мене випередили в цьому.

— Я ще також не задумувалась над своїми подарунками. Ходи й обміркуємо над цим разом!

І вона встала від столу, заговоривши:

— Ходи, мій любий... ходімо, щоб подумати над цим спільно!

* * *

— Вони такі чудові ці наші діти, — обізвалася вона. Вони ж точнісінько зрозуміли, що в мене було на думці. Я лиш їм вказала на значення... справжнього подарунку.

— А я це сильніше підтвердив, при тому підкресливши конечність вшанування свого, слова, — сказав він.

— Рут знає про це теж, — заявила вона, і розповіла йому історію черешневого пиріжка.

Обіцявши, — сказала Мері, — Рут дотримала свого слова. і хоч як зле зробив Джиммі, вона повелася зовсім правильно. Цим самим це й для мене постановою: ніколи не применшувати індивідуальності дитини.

— Можливо саме це і є твій подарунок, Мері мая, — сказав він.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ П'ЯТЬ ДНІВ НА ТИЖДЕНЬ
/КРІМ ПОНЕДІЛКА І ВІВТІРКА/
ВІД ГОД 1 — 5 ПО ПОЛ.

ПОЖЕРТВИ на УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

1500.00 дол. — Богдан і Лідія Гайдучок

1000.00 дол. — Люба Папашевська

по 25 000 дол. — Зенон і Катерина Литвинка-Фанок, Файзер, Інк. в доповненню пожертви Осипа Левицького

по 100.00 дол. — д-р Андрій Мацюрак, Адріян і Ляриса Долинські, Юнайтед Технолоджіс в доповненню пожертви Михайла Бурого

по 50.00 дол. — Михайло і Наталія Пуйда, Ігор і Божена Ольшанівські

30.00 дол. — Зеновія і Василь Никифоруки

по 25.00 дол. — Ірина Лаврівська, Оксана Бакун, Ірина Дзедзик

20.00 дол. — Ірина Чума, Володимир і Іванна Семенова

15.00 дол. — Володимир Горбовий

по 10.00 дол. — Б. Козинський, Стефанія Опійник, Петро Марченко, Гліб Лешінський, Іван і Марія Гумовські, Юрій Войчак, Товариство Шкіл Нью-Йорку (замість коштів)

5.00 дол. — Данило й Анна Мацюканич

3.00 дол. — Данило Макарюк

2.00 дол. — Н.Н.

1.00 дол. — Юрій Німилович

ПОЖЕРТВИ на БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

2000.00 дол. — св. п. д-р Зенон Нижанківський (залишено в заповіті)

по 1000.00 дол. — Роман Ільницький, Ольга й Мирон Гнатейко, 64-ий Відділ СУА, д-р Юрій Сай, Українська Православна Кредитівка, Нью-Йорк

по 500.00 дол. — д-р Ярослав і Ольга Ставничі, д-р Володимир і Дарія Гайдиші, д-р Олег і Софія Кудрики, Лідія Закревська, Василь і Пелагія Кучкуда, д-р Володимир Заньків, Роман Волчук

350.00 дол. — д-р Ігор і Марта Федорів

250.00 дол. — 38-ий Відділ СУА

по 200.00 дол. — д-р Зофія Сивак, Татіяна Чучман

по 100.00 дол. — д-р Мирослав і Люба Прокоп, Лідія Фіцалович, Остап і Ярослава Олесницькі, Олександр Мотиль, Богдан Бородайко, Євген і Ксеня Луцькі, Аніза Вересюк (вплата до суми 1000.00 дол.), Мира Стахів (замість коштів виставки в Лігаї Університеті)

90.00 дол. — Галина Мартинюк

75.00 дол. — Ярослава Савчук

по 50.00 дол. — Марія Береза, Ярослав і Ольга Чипаки, д-р Микола й Надія Дейчаківські, УККА — Округа Олбані, Н.Й.

30.00 дол. — Ірина Пітула

по 25.00 дол. — Олена Довгалюк, Мирон і Олександра Стебельські, Михайло і Ніна Сенькови, Володимир Літинський, Юрій і Віра Паславські, Олександра Ямброжик

15.00 дол. — Мирослава Голубець

по 10.00 дол. — Оріяна Смит, Юліяна Білецька, Анна Набопотний, Ольга Сенета, Марія Комар, Василь Мокей, Марія Скалій, Володимир Данилів, Емілія Коцур, Анна Романишин, Василь Терлецький, Ярослав Тесарочис, М. Фізер, Анна Седлярчук, Теодор Юревич, Олександр Камінський, Ольга Заремба, Зірка Данилюк

5.00 дол. — Олена Хомин

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Управа й членки 13-го Відділу СУА в Честері, Па. складають свої членці і колишній голові Лідії Кий вислови глибокого співчуття по втраті матері бл.п. Розалії з Скарвіннів Блонарович. В пам'ять Покійної переведено збірку на Український Музей в сумі 1395.00 дол. Пожертви склали: 1,050.00 дол. — родина Покійної: Лідія і Василь Кий (дочка з чоловіком), Христина й Іван Плюта (внучка з чоловіком), Ануся, Ляриса, Івась і Андрійко Плюта (правнуки), Мирослав і Ляриса Кий (внук з жінкою); Олесь, Лада й Євген Кий (правнуки), Євген і Єла Скарвінки (братанок з жінкою); 50.00 дол. — М. і Д. Стахови; 40.00 дол. — Р. і Л. Мельники; 30.00 дол. — Пат Словік; по 25.00 дол. — Н. Даниленко, А. і І. Сольчаники, по 20.00 дол. — С. Мельник, Т. і Е. Павлюки, О. і Е. Вчеснюки, Т. Рац; по 10.00 дол. — А. і С. Микита, С. і М. Матвійкови, Р. і М. Плахта, Я. Щербак, Л. і Ф. Грабові, С. Годуревські, Я. і М. Клюка; по 5.00 дол. — Н. Баган, К. і Д. Молодовець, М. Кобиринка, І. Назаревич, О. і М. Венчак

Замість квітів на могилу св. п. Миколи Вайда складаю 20.00 дол. на Український Музей. Наталія Вайда

В пам'ять св.п. Якова Гніздовського складаємо 250.00 дол. на потреби Українського Музею. Антоніна й Ада Кулики

В пам'ять покійного Якова Гніздовського складаємо 100.00 дол. на Український Музей. Ярослав і Марія Макаруши

Замість квітів на могилу св. п. Якова Гніздовського складаю 100.00 дол. на Український Музей. д-р Юрій Руденський

Замість квітів на могилу бл.п. Якова Гніздовського складаю 100.00 дол. на Український Музей. д-р Іларіон Чолган

Замість квітів на могилу св. п. Якова Гніздовського складаємо 65.00 дол. на Український Музей. Товариство Українських Мистців у Квебек, Канада

Замість квітів в пам'ять Якова Гніздовського складаємо 50.00 дол. на Український Музей. Микола й Дарія Лебеді

Замість квітів в пам'ять бл.п. Якова Гніздовського складаємо 50.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью-Йорку. д-р Іван і Наталія Макаревичі

В пам'ять св.п. Якова Гніздовського складаємо 50.00 дол. на потреби Українського Музею. Богдан і Христина Певні

Для вшанування пам'яті недавно померлого великого мистця Якова Гніздовського складаю пожертву в сумі 50.00 дол. на потреби Українського Музею. Роман Ференцевич

В пам'ять св.п. Якова Гніздовського складаю 25.00 дол. на Український Музей. д-р Осип Данко

В пам'ять св.п. **Якова Гніздовського** складаю **25.00 дол.** на потреби Українського Музею. **Володимир Козицький**

Замість квітів на могилу бл.п. **Якова Гніздовського** складаю **25.00 дол.** на Український Музей. **Наталка Лончина**

В пам'ять п. **Якова Гніздовського** складаю **20.00 дол.** на Український Музей. **Іва Ліскевич**

В пам'ять незабутніх бл.п. **Ліни Хоми-Гусар, Ірини Кашубинської-Гук і Міри Даченко-Малої**, які по приїзді до США, передчасно відійшли у Вічність, складаю **30.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Марія Турко з родиною**

Замість квітів на свіжу домовину чоловіка нашої членки бл.п. інж. **Константина Гурана** переведено збірку на Український Музей в Нью-Йорку. Пересилаємо суму **79.00 дол.**, а пані Наталі й родині складаємо глибоке співчуття. Пожертви склали: по **5.00 дол.** — **Марія Крамарчук, Іванна Мартинець, Ірина Шмігель, Анна Капітан, Ірина Гафткович, Ольга Ганушевська, Олена Довгалюк, Ірина Семанюк, Дарія Тишовницька, Віра Мотика, Тамара Гривнак, Марія Джус, Ірина Руснак: 4.00 дол.** — **Уляна Скрильник; по 3.00 дол.** — **Наталія Бабюк, Татіяна Шутер; по 2.00 дол.** — **Анна Сохоцька, Марія Сипняк**

В пам'ять мого стрийка, сл.п. **Мирослава Колтунюка**, складаю **пожертву в сумі 100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. **Любомир Колтунюк**

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

В пам'ять бл.п. д-р **Данила Богачевського**, члени Екзекутиви СУА склали на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **110.00 дол.:** по **10.00 дол.:** **І. Рожанковська, М. Томоруг, М. Данилюк, О. Мельничук, Марія Савчак, Р. Полчій, О. Кіршак, І. Ратич, І. Куровицька, М. Радович, О. Лісківська.**

Замість квітів на могилу бл.п. **Олени Теодори Гаук**, сестри нашої членки Ольги Гнатишак складаємо на Запасний Фонд "Нашого Життя" **15.00 дол.:** 99-ий Відділ СУА; по **10.00 дол.:** **Богданна і Михайло Бережанські, Люба і Іван Мокій.** Сестрі та родині покійної висловлюємо сердечні співчуття. **Управа 99-го Відділу СУА — Вотервліт, Н.Й.**

В пам'ять покійного інж. **Костянтина Гурана**, колишнього ревізора РСУК у Львові й начального директора Округного Союзу українських Кооператив у Бережанах, чоловіка нашої шкільної товаришки, складаємо пожертву в сумі **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Дорогій Наталі та її родині передаємо наші найглибші співчуття. **Наталія і Михайло Клецорі — Равдон, Квебек, Канада**

В пам'ять бл.п. о. **С. Кіржецького**, батька моєї товаришки, складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Надія-Людмила Хойнацька.**

На похоронах нашої невіджалованої членки 103-го Відділу СУА бл.п. **Ірини Копистянської** зібрано в її пам'ять **220.00 дол.** які згідно з бажаннями родини призначено на такі цілі:

120.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

100.00 дол. на українську церкву в Люрді — Франція.

Пожертви склали:

30.00 дол.: **Богдан Копистянський; 20.00 дол.:** **Параскевія**

Шпачинська, Евстахій Федик; по 10.00 дол.: **Зеновія Зарицька, Настя Озимко, Іванна Солтис, Степанія Саґата, Віра Погорецька, Марія Жеррай, Степанія Маланчук, Оріся Дацків, Ярослава Щерба, Христина Подоліюк, Ольга Курчак, Євгенія Квозко, по 5.00 дол.:** **Ольга Зобків, Степанія Липинська, Марія Стець, Юлія Захарія, Марія Цьопик; по 3.00 дол.:** **Марія Пайда; по 2.00 дол.:** **Емілія Винник.**

Замість квітів на свіжу і далеку могилу моєї дорогої мами **Анни Кріль** складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Осіпа Дудинська**

Замість квітів на могилу бл.п. **Василя Крупи**, батька нашої членки Мотрії Коропецької — складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Шановній родині висловлюємо глибоке співчуття. **Управа й членки 78-го Відділу СУА — Вашингтон**

В пам'ять нашого дорогого сина **Зеновія**, замученого більшовиками **45 років** тому складаємо на Український Музей **25.00 дол.** **Михайло й Пелагія Кулики**

Замість квітів в пам'ять бл.п. д-ра **Б. Лончини** складаю пожертву на Український Музей. **Вася Гординська**

В пам'ять мого єдиного брата о. митрата **Лева Опови** складаю **50.00 дол.** на Український Музей. **Ольга Гнатик**

Замість квітів на свіжу могилу мого батька **Романа Павлічка**, складаємо пожертву на Будівельний Фонд Українського Музею в сумі **100.00 дол.** **Юрій і д-р Аня Павлічко**

В пам'ять відходу у Вічність мого дорогого чоловіка бл.п. інж. **Михайла Савчука** складаю **100.00 дол.** на Український Музей в Нью-Йорку. **Антоніна Савчук**

Замість квітів на могили моїх приятелів **Володимира Сушкова й Миколи Колянківського** жертвую **50.00 дол.** **Оксана Линець**

Замість квітів в пам'ять покійного батька **Романа Фенчинського** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. **Роман М. Фенчинський**

В пам'ять бл.п. проф. **Богдана Лончини** члени Екзекутиви СУА склали на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **100.00 дол.:** по **10.00 дол.:** **І. Рожанковська, М. Томоруг, М. Данилюк, О. Мельничук, Марія Савчак, І. Ратич, І. Куровицька, М. Радович, О. Лісківська; по 5.00 дол.:** **Р. Полчій, О. Кіршак**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. проф. **Б. Лончини**, професора італійської мови, "Літніх Курсів" в Римі, складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині покійного, глибоке співчуття. **Надія-Людмила Хойнацька**

Замість квітів на могилу бл.п. **Володимира Маєвського**, чоловіка нашої членки Анни Маєвської — складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Шановній родині висловлюємо глибоке співчуття. **Управа й членки 78-го Відділу СУА — Вашингтон**

Замість квітів на далеку від рідного Перемишля могилу бл.п. о. **Митрата Левка Опои** складаємо **40.00 дол.** на допомогу в Польщі. Дружині Марії і сестрі Ользі Гнатик з родинами висловлюємо щиро-сердечне співчуття. **Іванна Яремко, Євгенія Дубас, Володимира Полянська, Ірина Кашубинська**

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. о. **Лева (Льоня) Опои**, колишнього доброго сусіда в Перемишлі, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **15.00 дол.** **Марія Турко з родиною**

Замість квітів на могилу дорогої приятельки бл.п. **Лесі Слободян**, в річницю її смерті складаю **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". **Юліяна Ратич**

У світлу пам'ять мого чоловіка **Лукаша Чекай** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **10.00 дол.** **Ева Чекай з Джерзі Ситі, Н.Дж.**

ПОДАКИ

З нагоди 20-ліття 90-го Відділу СУА ім. О. Степанів у Філядельфії відділ складає **100.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку **Євгенії Рубчак** за її цікаву доповідь про Княгиню Ольгу, виголошену на Ширших Сходах 1-го Відділу СУА 10-го листопада 1985 р. Неприйнятій гонорар в сумі **25.00 дол.** згідно з її бажанням пересилаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Управа й членки 1-го Відділу СУА, Нью-Йорк, Н.Й.**

"НАШЕ ЖИТТЯ"

Показчик до XLII річника [1985 р.]

Пояснення: Показчик розділений на дві частини:

I. Предметний

II. Авторський

В показчику подані нумерації окремих чисел журналів і сторінок (ч. 2: ст. 5-6) в такій формі 2:5-6.

Пояснення деяких скорочень: рис. — рисунок; обкл. — обкладинка.

I. ПРЕДМЕТНИЙ ПОКАЖЧИК

АРТИМІВ, ЛІДІЯ

Українська піяністка Лідія Артимів. Т. Терен-Юськів. 3-4:8+

БАНДУРИСТИ

Розмова перед концертом. О. Лісківська. 1:7-8

ВИХОВАННЯ

Виховання української дитини у дошкільному віці. Н. Пилипишин-Літепло. 7-8:12-13.

Значення батька в психологічному розвитку дитини. Б. Цимбалістий. 3-4:14+

ВИШИВКА

Волинський взір з околиць Луцька. О. Трачук (рис.) 5:обкл.

Волинські взори. О. Трачук (рис.) 3-4:обкл.

Волинські взори. О. Трачук (рис.) 9:обкл.; 12:обкл.

Київські взори. О. Трачук (рис.) 2:обкл.

Сокальський взір "Віночки". Рукав жіночої сорочки. О. Трачук (рис.) 6:обкл.

Сокальський взір з рукава жіночої сорочки, село Угринів. О. Трачук (рис.) 7-8:обкл.

Сокальські взори. Рукав жіночої сорочки. Село Угринів. О. Трачук (рис.) 10:обкл.

Сокальські взори. О. Трачук (рис.) 1:обкл.

ВОВК, ВІРА

Гостина Віри Вовк. І. Чайківська. 11:4+

ГЕНЕАЛОГІЯ

Українська генеалогія — "Хто я?" 11:14

ГАНДІ, ІНДІРА

Індіра Ганді. О. Погож. 1:5-6

ДЕНЬ МАТЕРІ

День найріднішої особи — Матері. О. Линник. 5:2

ДІТИ ПРАЦЮЮЧИХ БАТЬКІВ

Як можна забезпечити дитину? М. Кебало-Кічоровська (перекладач). 11:5

ДУЧИМІНСЬКА, ОЛЬГА

Моя зустріч з Ольгою Дучимінською. А.-Г. Горбач. 2:7-8

ЕТНОГРАФІЯ

Досягнення української етнографії та фолклористики в XIX столітті. П. Одарченко. 9:5+

ЖІНКИ

Жінка в творах Тараса Шевченка. П. Одарченко. 3-4:2+
Калейдоскоп жіночого життя. Х. Годів-Юзич. 2:9, 3-4:7,
5:20, 6:7. 7-8:9, 9:12, 10:12, 11:8, 12:7.

На пошану видатних жінок. Л. Яросевич. 2:26

Наші градуантки. 12:8

Чи знаємо своїх видатних жінок? О. Лісківська. 1:21

Сильветки провідниць (колишні голови СУА). Л. Бурачинська і О. Лісківська. 5:5+

ЖІНКИ МИСТЦІ

Фемінізм в мистецтві: міт чи реальність? І. Петренко-Федишин. 7-8:3+

ЖІНОЧИЙ РУХ

Китиця вражень. М. Богачевська-Хомяк. 5:23-24

Сибірський голос про емансипацію жінки. А.-Г. Горбач. 3-4:6+

ЖІНОЧІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Конференція: Другий Вінок. 9:9

Конференція в Найробі й закінчення Жіночої Декади. Л. Гладка. 1:22-23

Чому СФУЖО в Найробі? М. Богачевська-Хомяк, 7-8:10-11

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Світова Федерація Жіночих Організацій (СФУЖО)

Заява Л. Бурачинської. 12:23

Звернення. 3-4:21

Звернення до українського жіноцтва. 1:22

Княжий дар українській діворі. Л. Храплива-Щур. 9:16-17

Конференція "Другий вінок". 12:22

Конференція в Найробі й закінчення Жіночої Декади. Л. Гладка. 1:22-23

Літературний Конкурс СФУЖО. 7-8:20

Нові видання. А.3. 12:23

Повідомлення Комісії Народнього Мистецтва. 5:19

Поїздка до Південної Америки. 12:21

Про Найробі. 12:21

Резюме з виконаних завдань СФУЖО. 2:17

Річні наради СФУЖО — Постанови. 12:22

Союз Українок Америки [СУА]

Відповідальність. М. Бачинська. 10:1

Внутрішня комунікація передумова зовнішньої інформації. М. Богачевська-Хомяк. 3-4:20

Не йдемо вшир. О. Лотоцька. 5:7

Чи цінить громада працю СУА? І. Головінський. 5:18-19

Шістдесятліття Союзу Українок Америки. І. Рожанковська. 5:3-4

Вісті з централі

1:19-20, 2:13, 3-4:17, 5:25-26, 6:13-14, 7-8:17-18, 9:14-15, 10:19,
11:15-16, 12:14

Засідання Головної Управи СУА. 11:15-16

Конференція голів Окружних Управ. 5:25
Осередок листування. 2:16, 3-4:19
Референтура суспільної опіки. Перегляд праці за 1984 р. Л. Черник. 6:13
"Садочок казок". М. Коломиєць. 12:19
Стипендійна акція. 7-8:17-18
Зустріч з моєю стипендіаткою. А. Самофал. 10:21
Подорож до Південної Америки. 11:9+

Дописи відділів

1-ий, Нью-Йорк, Н. Й.: Вітаємо нових членок. 2:26
4-ий, Нью Брансвік, Н. Дж.: Зустріч у Нью Брансвіку. 11:33
5-ий, Дітройт, Міч.: Вітаємо нових членок. 2:26
22-ий, Чикаго, Іл.: З історії 22-го Відділу. 3-4:31-32; Літературний вечір. 7-8:32; 35-ліття 22-го Відділу СУА. 2:28
23-ій, Дітройт, Міч.: Традиційна Свята Вечеря. 3-4:32
26-ий, Гемптремк, Міч.: Вшанування заслуженої союзьки. 2:27
38-ий, Денвер, Кол.: Вишивані Вечерниці. 2:27-28; Вітаємо нових членок. 3-4:32
45-ий, Воррен, Міч.: Вишивана веснянка. 6:29
47-ий, Рочестер, Н. Й.: Вітаємо нових членок. 2:26; Вшанування заслужених членок. 9:27
49-ий, Бофало, Н. Й.: Цвіт України і краса. 1:30; Чайок для Музею. 10:32
61-ий, Вилані, Н. Дж.: Українська виставка на "Калейдоскоп культур". 2:27
62-ий, Глен Спей, Ф. Й.: Вітаємо нових членок. 11:5
65-ий, Нью Брансвік, Н. Дж.: Зустріч у Нью Брансвіку. 11:33
66-ий, Нью Гейвен, Кон.: Знаменна імпреза. 5:34
71-ий, Джерзі Ситі, Н. Дж.: Свято в пошану Тараса Шевченка. 6:28
76-ий, Воррен, Міч.: Дитяча вишивана забава. 1:31; Традиційний оселедець. 6:29
82-ий, Нью-Йорк, Н. Й.: Вітаємо нових членок. 3-4:32
86-ий, Ньюарк, Н. Дж.: Засоби української культури поза межами України. 1:30-31
92-ий, Менвіл, Н. Дж.: зустріч у Нью Брансвіку. 11:33; Світличка і наші діти. 5:34
97-ий, Бофало, Н. Й.: Чайок для Музею. 10:32; Цвіт України і краса. 1:30
119-ий, Йонкерс, Н. Й.: З колядою. 2:28; В нашому кутку. 7-8:32

Дописи округ

Дітройт: 50-ліття Окружної Управи ... 12:36+
Нова Англія: День Союзьки. 7-8:32
Нью-Джерзі: На протязі 25 літ... 6:24+
Огайо: Музейний полуденок. 3-4:32

Конкурс

Конкурс на стипендію з фонду СУА ім. Еви Сташків. Вислід 3-го Конкурсу. Проголошення 4-го Конкурсу. 2:15
Конкурс на стипендію з фонду СУА ім. Еви Сташків. Вислід 4-го Конкурсу. Проголошення 5-го Конкурсу. 6:16
Конкурс на стипендію з фонду СУА ім. Еви Сташків. Вислід 5-го Конкурсу. Проголошення 6-го Конкурсу. 12:11
Конкурс фонду ім. Лесі і Петра Ковелевих. Вислід Літературного Конкурсу. 12:18
Проголошення літературного і наукового Конкурсів. 1:18
Конкурс фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковелевих. Пригадка про літературний Конкурс. Проголошення наукового

Конкурсу. 7-8:16
Репрезентантка журналу "Наше Життя": Князьівна Української Преси. А. М. 11:13

На організаційні теми

Вступ. М. Данилюк. 12:17
Провідник. Л. Крамарчук. 12:17+

Пожертви

У цій рубриці поміщуємо пожертви на Пресовий фонд, Фонд ім. О. Лотоцької, стипендії, суспільну опіку і "Замість квітів". 1:19-20, 31, 35; 2:14, 35, 36-обкл.; 3-4:18, 37, 40-43, обкл.; 5:26, 40-41; 6:14-15, 35; 7-8:19, 31, 33-35, обкл.; 9:15, 19, 31, обкл.; 10:19-20, 33; 11:16, 17, 29, 35, обкл.; 12:15-16, 39.

Річні збори Відділ

1-ий, Нью Йорк, Н. Й. 2:29
3-ій, Фінікс, Арізона. 1:32
17-ий, Маямі, Фло. 3-4:33
20-ий, Філядельфія, Па. 5:35
22-ий, Чикаго, Іл. 1:32
23-ій, Дітройт, Міч. 12:35
24-ий, Елізабет, Н. Дж. 3-4:33
28-ий, Ньюарк, Н. Дж. 3-4:33
29-ий, Чикаго, Іл. 6:30
33-ій, Клівленд, Огайо. 6:30
38-ий, Денвер, Кол. 9:27
43-ій, Філядельфія, Па. 3-4:33
47-ий, Рочестер, Н. Й. 3-4:33
48-ий, Філядельфія, Па. 7-8:31
54-ий, Вільмінгтон, Дел. 5:35
57-ий, Ютика, Н. Й. 7-8:31
62-ий, Глен Спей, Н. Й. 1:32
64-ий, Нью-Йорк, Н. Й. 3-4:33
66-ий, Нью Гейвен, Кон. 5:35
70-ий, Пассейк, Н. Дж. 6:30
71-ий, Джерзі Ситі, Н. Дж. 2:29, 12:35
73-ий, Бріджпорт, Кон. 2:29
77-ий, Чикаго, Іл. 6:30
78-ий, Вашингтон, Д. К. 5:35
82-ий, Нью-Йорк, Н. Й. 5:35
83-ій, Нью-Йорк, Н. Й. 2:29
84-ий, Чикаго, Іл. 7-8:31
86-ий, Ньюарк, Н. Дж. 5:35
89-ий, Кергонксон, Н. Й. 2:29
92-ий, Менвіл, Н. Дж. 6:30
93-ій, Гартфорд, Кон. 1:32
106-ий, Гартфорд, Кон. 7-8:31
107-ий, Сан Хозе, Каліф. 9:27
118-ий, Гюстон, Тексас. 11:33

Хроніки

Хроніки округ

Дітройт: 3-4:34+
Нова Англія: 6:27-28
Нью-Джерзі: 12:33+
Нью-Йорк: 7-8:27+
Північний Нью-Йорк: 2:30+
Філядельфія: 11:30+
Чикаго: 5:36+

Хроніка відділів поза округами

17-ий, Маямі, Фло. 9:25

38-ий, Денвер, Кол. 9:25

78-ий, Вашингтон, Д. К. 9:26

ЗАРИЦЬКА-ОМЕЛЬЧЕНКО, СОФІЯ

Софія Зарицька-Омельченко. В. Попович. 2:1+

КОЛЯДИ Й ЩЕДРІВКИ

Різдвяні пісні. Ю. Оранський. 1:10

Ой коляда, колядиця. 12:20

"Щедрик". І. Чайківська. 12:6

КУХОВАРСТВО

Дрібна камбула. (Фльондра). Х. Навроцька. 9:24

Завивана телятина з шинкою. Х. Навроцька. 10:31

Запикана телятина. Х. Навроцька. 10:31

Київський вінегрет. 6:26

Лакоминки. Л. Гриців. 2:25

Рижова запіканка з родзинками. О. Погож. 5:39

Різдво при помочі *Food Processor*. Л. Гриців. 11:28

Торти: Горіховий з кавовим кремом. Різнокольоровий з мигдалів. Х. Навроцька. 12:32

Пів крухе тісто на пиріжки. Л. Гриців. 11:28-29

Соля з хрінною підливою. Х. Навроцька. 9:24

Третій корж. Т. Назаренко. 3-4:30

Торт-Медівник. К. Папуга. 1:28

Холодна юшка з огірків. 7-8:20

ЛІТЕРАТУРНІ ІМПРЕЗИ

З приводу авторського вечора Богдана Рубчака. В. Боднарук. 1:3+

ЛІТЕРАТУРНІ НАГОРОДИ

Конкурс фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих. Вислід літературного Конкурсу. Проголошення літературного і наукового Конкурсів. 1:18, 12:18

Конкурс фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих. Пригадка про літературний Конкурс. Проголошення наукового Конкурсу. 7-8:16

Літературний Конкурс СФУЖО. 7-8:20

ЛОТОЦЬКА, ОЛЕНА

Пам'яті Олени Лотоцької. Л. Волинець. 11:2-3

МОВА

Питання мови. Б. Цимбалістий. 10:15-16

"НАШЕ ЖИТТЯ" — ЖУРНАЛ СУА

Вітаємо нового редактора "Нашого Життя". Екзекутива СУА. 1:2

Листування з Редакцією "Нашого Життя". І. Чайківська. 5:22

Перший рік "Нашого Життя". О. Лісківська. 5:14-15

НИКИФОР З КРИНИЦІ

"Не роби другому того, що тобі неміле". Б. Цимбалістий. 12:9+

ОПОВІДАННЯ

Ледве півгодини. К. Олесницька. 5:16-17

М'яке серце під суворою уніформою. Л. Коленська. 3-4:10+

Різдво по-новому. П. Бак (переклад Л. Коленської)

Сліди. О. Мостович. 6:5-6

Сніг. Д. Ярославська. 1:13+

ПОДОРОЖІ

Враження з перебування над Чорним морем та в дельті Дунаю. Л. Мичковська. 6:8-9.

Подорож до Південної Америки. 11:9+

ПОЕЗІЯ

Благослови Мати... (веснянка — гаївка дохристиянського періоду). 3-4:1

Богиня. М. Руденко. 7-8:13

Богослужба у Сваглі. МіБ. 7-8:21

В засніженій тиші. А. Максимович. 1:1

Крило Ікарове. Б. Рубчак. 1:4

Купальське. М. Голод. 6:1

Моя пісня. М. Голод. 9:4

Новорічне. М. Руденко. 1:12

Ой, гордопишний пан — господарю. М. Д. Леонтович. 1:11

Ой коляда, колядиця. (Нар.) 12:20

Ой там за горою. М. Лисенко. 1:11

Осіньне мереживо. Діма. 9:1

Перед Великоднем. Н. Лівницька-Холодна. 3-4:16

Снігова людина. М. Руденко. 1:12

Ходив — походив місяць по небу. З збірника "Українських пісень" Федоровича. 1:11

Я — жниця поденна... Л. Костенко. 11:3

ПОЛОВЧАК, ВОЛОДИМИР

Новий громадянин США — Володимир Половчак. 10:13+

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Байба, Розалія. 7-8:36

Батрин, Павліна. 2:34

Бережанська, Марія. 5:обкл.

Бузань, Вікторія (поправка). 1:36

Ганиш, Анна. 12:обкл.

Гвоздь, Катерина. 9:32

Голенда, Текля. 11:36

Гошовська, Ірена. 3-4:38

Дармограй, Галина. 3-4:38

Деркач, Анна. 10:обкл.

Добрянська, Оксана. 7-8:36

Дорош, Анна. 3-4:38

Княгиницька, Любов. 3-4:39

Колодницька, Стефанія. 2:34

Кульчицька, Юлія. 6:обкл.

Лукашевська, Оленка. 1:36

Мандзій, Марія. 2:34

Микитка-Галушка, Анна. 5:обкл.

Небелюк, Тетяна. 7-8:36

Небожук, Теодор д-р. 11:36-37

Прибила, Юстина. 6:36

Рубінець, Софія. 1:36

Сайкевич, Михайло д-р. 9:32

Свірська, Стефанія. 7-8:36

Сердюк, Людмила Антонівна. 3-4:39

Стефанишин, Анна. 2:34

Суровцова, Надія. 6:11-12

Татаринська, Софія. 1:36

Ткачинська, Віра. (поправка). 1:36

Хала, Катерина. 11:36

Хомова, Августина. 6:36
Швигар, Анна. 7-8:36

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Х. Навроцька. 11:29, 12:24

РЕДАКЦІЙНІ СТАТТІ

На порозі осені. 9:1
Наша молодь на вакаціях. 7-8:2
Роздумування про Листопадовий Зрив. 11:1
Чи вміємо відтворити настрій Різдва? 12:2

РЕЦЕНЗІЇ

Alexeyeva, Ludmila. *Soviet Dissent: Contemporary Movements for National, Religious and Human Rights*. Middletown. Віра Копос. 7-8:21

"Віднова, культура, суспільство, політика". Квартальник. Мюнхен. Ольга Лісківська. 1:23

Діма. Осіннє мереживо. Поезії. Нью Йорк. Лариса Онишкевич. 5:24

Dray-Khmara, Oksana. *Letters from the Gulag. The Life Letters and Poetry of Michael Dray-Khmara*. New York. Лариса Онишкевич. 5:24

Кейван, Марія. Пливе — шумить ріка. Олександра Копач. 10:22

Палій, Ліда. Світла на воді. Олександра Ю. Копач. 12:24
Оніл-Дяків, Таня. Українські стіби. Галя Ключко. 11:18
Рем-Луцик, Ольга. Князі гуцульських полонин. Торонто. Ольга Лісківська. 1:23

Focus on Ukraine. Digest of the Soviet Press. Edited by V. L. Kaczmarczyk. Ольга, Лісківська. 1:23

РОДИНА

Значення батька в психологічному розвитку дитини. Б. Цимбалістий. 3-4:14

СЛІПІ

При "Організації для незрячих..." Інтерв'ю. Л. Мичковська. 9:18

СТИПЕНДІЇ

Конкурс на стипендію з фонду США ім. Еви Сташків. Вислід 3-го Конкурсу. Проголошення 4-го Конкурсу. 2:15
Конкурс на стипендію з фонду США ім. Еви Сташків. Вислід 4-го Конкурсу. Проголошення 5-го Конкурсу. 6:16

СТУС, ВАСИЛЬ

"Прощай Україно, моя Україно, чужа Україно, навіть прощай!" (На смерть Василя Стуса) Л. Волянська. 10:2-11

СУРОВЦОВА, НАДІЯ

Пам'яті Надії Суровцової. А.-Г. Горбач. 6:11-12

ТЕТЧЕР, МАРГАРЕТ

Маргарет Тетчер. О. Погож. 9:10-11

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Вісті Українського Музею. М. Савчак. 10:17-18, 12:12
Для Українського Музею. Р. О. 5:21
"З колядою" 119-ий Відділ США. 2:28
Загальні збори Українського Музею в Нью-Йорку. О. Данко. 7-8:14-15
Музейний полуденок. Округа Огайо. 3-4:32
Українська генеалогія — "Хто я?" 11:14

Український Музей вшановує жертводавців. О. Лісківська. 1:16

Український Музей — загально-національна чи льокальна установа? 6:10

Чайок для Музею. (49-ий і 97-ий Відділи). 10:32
"62-ий Відділ США може бути прикладом..." 9:13

Виставки

Виставка писанок в Українському Музеї. 2:12

Дарунки

У цій рубриці поміщуємо дарунки: експонати, книжки і дрібні речі для крамнички. 1:17, 33; 3-4:43; 5:41-42; 6:32; 9:28; 10:34; 11:34, 12:38

Курси

Курс виготовлення прикрас на ялинку. 11:14
Починаються курси дереворізьби, вироблення герданів і вишивання. 10:18
Починаються курси дереворізьби і вишивання. 1:29

Пожертви

У цій рубриці поміщуємо пожертви на будівельний фонд і "Замість квітів". 1:17, 31, 33; 2:33; 3-4:37, 44, обкл.; 5:21, 43-44; 6:31, 32, 33, 34; 7-8:31, 33, обкл.; 10:34-35; 11:34-35; 12:38+

УКРАЇНЦІ в ПОЛЬЩІ

Українська молодь в Польщі. О. Козак. 11:6-7

УКРАЇНЦІ в США

Акції і реакції. І. Рожанковська. 9:2
Думки в Конгресі. М. Богачевська-Хомяк. 6:15
Криза в громаді — роля дезінформації. Р. Купчинський. 7-8:7-8
Про знеславлення українського імени. А. Твардовська. 7-8:6

Тенденції в розвитку української громади в Америці (кругова дискусія). Л. Дражевська. 2:10-11

ФЕДЬКОВИЧ, ЮРІЙ

Юрій Федькович — Буковинський соловій. Н. Дейчаківська. 6:2+

ЦЕРКОВНІ ПРОВІДНИКИ

Спомин. Похорони Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого). І. Мокрівська. 9:3-4

ШЕВЧЕНКО, ТАРАС

Жінка в творах Тараса Шевченка. П. Одарченко. 3-4:2+

ШКОЛИ

Український Інститут для Дівчат в Перемишлі. О. Мельничук. 2:5-6

АВТОРСЬКИЙ ПОКАЖЧИК

А. М. Репрезентантка журналу "Нашого Життя": Князівна Української Преси. 11:13

Бак, Перл. Різдво по-новому (переклад Л. Коленської). 12:3

Бачинська, Марта. Відповідальність. 10:1

Богачевська-Хомяк, Марта. Внутрішня комунікація передумова зовнішньої комунікації. 3-4:20. Думки в Конгресі. 6:15. Кितिця вражень. 5:23-24. Чому СФУЖО в Найробі? 7-8:10-11.

Богданська Таїса. На протязі 25 літ... 6:24+

Боднарук, Віра. З приводу авторського вечора Богдана Рубчака. 1:3+

Бурчинська, Лідія і Лісківська, Ольга. "Сильветки провідниць". 5:5+

- Волинець, Любов.** Пам'яті Олени Лотоцької. 11:2-3
- Волянська, Людмила.** "Прощай Україно, моя Україно, чужа Україно, навіки прощай!"... (На смерть Василя Стуса). 10:2-11
- Гладка, Лідія.** Конференція в Найробі й закінчення Жіночої Декади. 1:22-23
- Годів-Юзич, Христина.** Калейдоскоп жіночого життя. 2:9, 3-4:7, 5:20, 6:7, 7-8:9, 9:12, 10:12, 11:8, 12:7
- Головінський Іван.** Чи цінить громада працю СУА? 5:18-19
- Голд Марія.** Купальське. 6:1, Моя пісня. 9:4,
- Горбач, Ганна-Галля.** Моя зустріч з Ольгою Дучимінською. 2:7-8. Пам'яті Надії Суровцової. 6:11-12. Сибірський голос про емансипацію жінки. 3-4:6+
- Данилюк, Наталка.** Вступ до рубрики "На організаційні теми". 12:17
- Данко Осип.** Загальні збори Українського Музею в Нью Йорку. 7-8:14
- Дейчаківська, Надія.** Юрій Федькович — Буковинський соловій. 6:2+
- Діма.** Осіннє мереживо. 9:1
- Дражевська, Любов.** Тенденції в розвитку української громади в Америці. (Кругова дискусія). 2:10-11
- Козак, Олександр.** Українська молодь в Польщі. 11:6-7
- Коленська, Любов.** М'яке серце під суворою уніформою. 3-4:10+
- Коломиєць, Марта.** "Садочок казок". 12:19
- Костенко, Ліна.** Я — жниця поденна... 11:3
- Крамарчук, Лідія.** Провідник. 12:17+
- Купчинський, Роман.** Криза в громаді — роля дезінформації. 7-8:7-8
- Линник, Ольга.** День найріднішої нам особи. — Матері. 5:2
- Лівицька-Холодна, Наталя.** Перед Великоднем. 3-4:16
- Лісківська, Ольга.** Новий громадянин США — Володимир Половчак. 10:13+. Перший рік "Нашого Життя". 5:14-15. Розмова перед концертом. 1:7-8. Український Музей вшановує жертводавців. 1:16+. Чи знаємо наших визначних жінок? 1:21
- Лісківська, Ольга і Бурачинська, Лідія.** Сильветки провідниць. 5:5-6+
- Лотоцька, Олена.** Не йдемо вшир. 5:7
- Максимович, Анна.** В засніженій тиші. 1:1
- Мельничук, Олена.** Український Інститут для дівчат в Перемишлі. 2:5-6
- Мичковська, Любомира.** Враження з перебування над Чорним морем та в дельті Дунаю. 6:8-9. При "Організації для незрячих..." Інтерв'ю 9:18+
- МіБ.** Богослужба у Свагілі. 7-8:21
- Мокривська, Ірена.** Спомин. Похорони Блаженнішого Патріарха Йосифа Сліпого. 9:3-4
- Мостович, Оксана.** Сліди. 6:5-6
- Одарченко, Петро.** Досягнення української етнографії та фолклористики в ХІХ столітті. 9:5+. Жінка в творах Тараса Шевченка. 3-4:2+
- О.Л.** дивись Лісківська, Ольга
- Олесницька, Клавдія.** Ледве півгодини. 5:16-17
- О.П.** Ліричний спогад. 1:9
- Оранський, Юрій.** Різдвяні пісні. 1:10
- Петренко-Федишин, Ірина.** Фемінізм в мистецтві: міт чи реальність? 7-8:3+
- Пилипишин-Літепло, Надія.** Виховання української дитини у дошкільному віці. 7-8:12-13
- Погож, Олена.** Індіра Ганді. 1:5-6. Маргарет Тетчер. 9-10-11
- Попович, Володимир.** Софія Зарицька-Омельченко. 2:1+ Р.О. Для Українського Музею. 5:21
- Рожанковська, Іванна:** Акції і реакції. 9:2. Шістдесятліття Союзу Українок Америки. 5:3-4
- Рубчак, Богдан.** Крило Ікарове. 1:4
- Руденко, Микола:** Богиня. 7-8:13. Новорічне. 1:12. Снігова людина. 1:12
- Савчак, Марія.** Вісті Українського Музею. 10:17-18, 12:12
- Самофал, Анна.** Зустріч з моєю стипендіаткою. 10:21
- Твардовська, А.** Про знеславлення українського імени. 7-8:6
- Терен-Юськів, Теодор.** Українська піяністка Лідія Артимів. 3-4:8+
- Храплива-Щур, Леся.** Княжий дар українській дівчорі. 9:16
- Цимбалістий, Богдан.** Значення батька в психологічному розвитку дитини. 3-4:14+. "Не роби другому того, що тобі немиле". 12:9+ Питання мови. 10:15-16
- Чайківська, Ірина.** Гостина Віри Вовк. 11:4+. Листування з Редакцією "Нашого Життя". 5:22. "Щедрик". 12:6
- Яросевич, Лідія.** На пошану видатних жінок. 2:26
- Ярославська, Дарія.** Сніг. 1:13+

OUR LIFE

Subject Index to Volume XLII

CONTESTS

Contest for writers 2:19

CORRESPONDENCE

From our readers 5:33

EDITORIALS

"That's not my job". 12:27

Thoughts and Reflections ... 11:19

HEALTH

Alcoholism — What is it? G. Chatyrka 2:20-21

Alcohol to relieve stress? G. Chatyrka 3-4:25

HORTICULTURE

The Green Thumb. N. Duma 6:22-23

POETRY

Despair. Ksenia 2:19

Drowsy the waves. T. Shevchenko 2-3:22

Lines from the "Princess". 3-4:22

Monarchs. V. Symonenko 1:27

Poem. V. Stus 10:27

She who is greater than the earth. O. Lukaszewycz 2:24

Taras Shevchenko. I. Franko 3-4:22

Stars. L. Kostenko 12:25

PEOPLE

The Organization I Believe In. M. Baczynsky 5:32
A Tribute to a Great Lady. 11:19

RECIPES

Buttermilk raisin pie. 7-8:26
Chou paste & cream puffs. 5:33
Christmas rum baba. 11:27
Cookies. 3-4:25
Creamy lemon chiffon pie. 6:23
French apple pie. 10:30
Menu for an autumn dinner. 9:23
My yum-yum babka. 2:24
Smoked salmon tart. 12:31
Spinach vegetable quiche. 12:31
Viennese breakfast cake. 1:28

REVIEWS

Discover the Variety of Ukrainian Embroidery. H. Kluchko. 12:30

STORIES

Lost. M. Baczynsky. 12:26

THE UKRAINIAN MUSEUM

Pysanky, paska, hahylky. 3-4:27-28
By the sea, by the sea. O. Liskiwsy 7-8:22-23
Courses and workshops. 10:29
"Who am I". A. Kapusta. 11:23
Winners of the Lottery. 12:28

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

History:

60th Anniversary of UNWLA. I. Rozankowsky 5:27-28
Our Life—a look at the first year. M. Baczynsky 5:29-30
Past presidents of UNWLA. 5:31

Public Relations:

Reaching out. M. Bohachevsky-Chomiak 2:18-19; 3-4:23-24; 9:22; 11:20
UNWLA helps host Senate reception. M. Bohachevsky-Chomiak 6:20-21
A convention in Houston. I. Kurowyckj 10:24-25

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

OUR LIFE is many things... 10:30

Scholarships:

UNWLA Scholarship program 1:25; 2:23; 3-4:28; 6:22; 7-8:23

Organizational news:

Board Meeting Held. 11:21

Members — At — Large. *A special welcome!* 12:28

News from UNWLA Headquarters. *A recap...* 12:29

Welfare:

UNWLA Welfare program. 6:21

Thoughts from Brazil. 10:28

WOMEN

Conferences:

Decade for Women. 1:24-25

Equality, Development & Peace. 6:17-18

Second Wreath Conference Scheduled. 9:21

Second Wreath Conference. 10:26-27

General information:

About Women. 2:21-22; 3-4:26-27; 6:18-19; 7-8:25-26

The importance of planning. 7-8:24

A slice of life. M. Baczynsky 2:23; 11:25

History:

Feminism in Ukrainian History. M. Bohachevsky-Chomiak 1:26-27

Women in Soviet Ukraine Today. N. Diuk 9:19-21; 10:23-24; 11:22

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined — by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y and at additional mailing offices" (USPS 414-660)

108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

ISSN 0740-0225

INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

Волинський відр із збірки отца д-ра Юрія Шумовського. Вставка жіночої сорочки. Село Новомилськ, повіт Здобуніє 19 ст. Вишивати чорними й червоними (Д.М.С. ч. 321) нитками. Рисувала Ольга Трачук.
Volynian pattern from the collection of Rev. Dr. Yurij Shumovskyy. Insert from a woman's shirt sleeve. From the village of Novomyjsk, district of Zdobuniv — 19 cent. Embroider with black and red (D.M.C. 321) threads. Pattern copied by Olga Trachuk.